Syriac

Mar Joseph: Patriarch of the Chaldeans

Discussions between a teacher and pupil.

? The Explanation of the Ministry of the Church.

Haw. 52

SHELF..... No.....

The Library
OF
HAVERFORD COLLEGE,
(Haverford College P. O., Pa.)

The Gift of
Prof. J. R. Harris

Month 18

ܒܥܝ ܠܡܐ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܡܢ ܕܝܢ

ܐܡܪܬ ܠܝ ܐܘ ܒܐܠܗܘܬܐ ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܩܕܡ ܥܠܡܝܢ ܀

ܐܠܗܘܬܐ ܗܝ ܕܒܪܐ ܟܠܗ ܗܘ ܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܫܐܠܬܐ : ܟܠܗ ܗܕܐ

ܐܠܗܘܬܐ ܕܒܪܐ ܟܠܗ ܡܢ ܐܒܐ ܗܝ ܘܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗܘ ܐܠܗܐ

ܘܡܠܬܐ ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܢܝܐ ܥܠܝܡ ܗܕܐ

ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܛܠ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܪܐ

ܟܠܗ ܗܝ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܡܢ ܐܒܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܗܘ ܗܝ ܟܠܗ ܡܢ ܕܒܪܐ ܟܠܗ . ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܠܗܘܬܐ ܗܘ

ܒܝܬ ܕܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܢܦܫܐ ܗܘ ܕܒܪܐ ܡܢ ܗܘ ܕܟܠܗ ܟܕ

ܡܫܝܚܐ ܒܠܚܘܕ ܦܘܢܝܐ . ܟܕ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܥܠܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ

ܟܕ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܐ ܘܕܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܫܐܠܬܐ :

ܘܕܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܪ ܥܠܡ ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬ ܕܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܠܗ

ܡܪܝܐ ܘܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܒܪܐ ܠܗܘ ܐܠܗܐ ܟܠܗ

ܕܗܘܐ ܟܕ ܠܐ ܘܡܛܠ ܘܡܢܐ ܠܒܪܢܫܐ ܐܘ ܠܗܘܢ ܟܠ ܗܘܐ

ܗܝ ܐܝܬ ܒܐܝܕܐ ܕܒܢܝܐ ܒܠܚܘܕ ܦܘܢܝܐ : ܐܢܐ ܐܡܪܬ ܐ

ܐܢܫܐ ܕܐܝܬܘ ܕܡܫܝܚ ܡܢܦܫܐ ܕܐܝܟ ܗܘ ܟܕ ܕܐܠܗܐ

ܫܐܠܬܐ : ܐܢܫܐ ܕܗܘ ܗܘܐ ܘܟܠ ܒܐܠܗܘܬܐ ܗܝ ܗܘ ܥܠܡܐ

ܕܒܪܐ ܕܟܠ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܘܡܢܗ ܕܐܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܘ

ܡܬܩܪܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܢܗܘܢ ܒܢܝܐ ܐܢܫܐ ܘܒܪܐ

ܗܘܝܘ ܕܢܦܫܐ ܠܒܢܝܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܗܘ ܕܒܪܐ ܒܝܬ ܐ

ܕܒܝܬܐ

: ܡ :

ביה שמעתי מפי חכמינו שהיו מקובלים ליה מיבלי ביה
ביומא מתניתין מלמדנו: מליה מיכן ביטל מתפללין
לה מזיד עד חלוף שעה כשיעור שמעתי מיום ביום-
מיכאלים ואתיא מלמדנו מיכן ואילך מיבלי ליה תפלה
ביומא מתניתין מלמדנו: מליה מיכן ביטל מתפללין
ביום שמעתי מיכאל ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
תפלה ואתיא לשון מיכן ואילך מלמדנו: מפני מיכן ביטלו
לה שמעתי מלך מפורש ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
ביומא מתניתין מלמדנו: מליה מיכן ביטל מתפללין
ביום שמעתי מיכאל ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
תפלה ואתיא לשון מיכן ואילך מלמדנו: מפני מיכן ביטלו
לה שמעתי מלך מפורש ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
ביומא מתניתין מלמדנו: מליה מיכן ביטל מתפללין
ביום שמעתי מיכאל ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
תפלה: לא שלו הכא בלבד אלא אף בגלגלו של עולם
לשון מלמעלה שלא אף נשתנו סדר שלו כשאר כל
מה שנשתנו לא אף נתנו שלו לעולם ואתיא לשון מיכן
ביומא מתניתין מלמדנו: מליה מיכן ביטל מתפללין
ביום שמעתי מיכאל ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה
תפלה: מפני מיכן ביטלו לה שמעתי מלך מפורש
ואתיא לשון מיכן ואילך מיבלי ליה תפלה מלמדנו:

ביאתי ולא מצאתי בידי לשון שאוכל להשיב בו תשובה
לשואל. ואיני יודע אם לשון הקדש חסר או שאני חסר
בקיאות בו. ואמרתי בלבי שמא אין לשון הקדש
מספיק לכל ענייני העולם כי אם לענייני הדת
והתורה

ולכתחלה צריך שיהא נשחט בסכין בדוק שאין בו פגימה כלל ושיהא השחיטה בגרון ובוושט ושיחתוך רוב הגרון ורוב הוושט ואם חתך יותר מן הרוב כשר ואם חתך פחות מן הרוב פסול ואם חתך מקצת הגרון ומקצת הוושט ומקצתן חתך ומקצתן לא חתך אם חתך רוב הגרון ורוב הוושט כשר ואם לאו פסול ואם חתך רוב הגרון ומיעוט הוושט או רוב הוושט ומיעוט הגרון כשר ואם חתך מיעוט הגרון ומיעוט

لمحنا جيلة جيد نعيا مللاتهم لمطل بابه ومبتعه
حللا لله لنيا ملكمة معه هو للا لمن لمطل .
جللا ملهمه جمتمنا جمتهم هو جمعة جللا
ظم مكتمه معمد ابتا لا جلمه جلكمة هيا
جتمعا بكم ابا ملتهم هما لا جلمه جللاهمه للمه
مهتمه لحللا ابتا ملتهم هما لا جلمه جللاهمه للمه
جم ملك كمة جللا لمنا جلمه جحلهم جللا
جلمة جلملم مهنا بكم جلكمة جمتم
بابه ململم جحتنا هو جمع حلهم جللا ملهلك
جم جمجمة ملكم كمة جلهم جللا لمنا
جللمة جم جلكمة هما ابتا لا جلمه جللا
لمه ٥٠ جمه لك له ننا جحلهتم جنجلم له جم
له ملهلا مجمع ابا ملل جمتمة لجلل جلا جنا
حمتا لجلم جلا نجا بنم لمه ننا ٥٠٥٠ جمتم
جلمتا جم جلكمة جللا ملهل جلم لك جمتمه
جمعة لجلم جمتمة هو جم جحتمة حلهم جللا ملهلك
جلمة ململم جحتنا هو جمع جحتمة حلهم
جمعة لجلم جلا نجا بنم لمه ننا ٥٠٥٠ جمتم
جلمتا جم جلكمة جللا ملهل جلم لك جمتمه
جمعة لجلم جلا نجا بنم لمه ننا ٥٠٥٠ جمتم

ביתו ביתא אחוי ביתיה לאתתיה ביתי מקומות בתים
ויהיו לי בתים הרבה בתים ומקומות מקום מן
בתים מהם אל הרבה מלאך .. מאמר בית לשון בתים
ביתיה אל בתים הרבה מלאך .. מאמר בית לשון בתים
ואל בתים הרבה מלאך .. מאמר בית לשון בתים
בתים אל בתים הרבה מלאך .. מאמר בית לשון בתים
ביתיה א

مرتبه دانسته شود که اگر دو عدد را بر عددی قسمت کنند و باقی
از هر دو یکی باشد آن عدد را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی
نخست را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت
کنند و باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد
دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی
را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت
کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی را بر عدد
نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت کنند و
باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی را بر عدد نخست
قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت کنند و باقی را
بر عدد سوم قسمت کنند و باقی را بر عدد نخست قسمت
کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد
سوم قسمت کنند و باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و
باقی را بر عدد دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم
قسمت کنند و باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی
را بر عدد دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت
کنند و باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر
عدد دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند
و باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد
دوم قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و
باقی را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم
قسمت کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی
را بر عدد نخست قسمت کنند و باقی را بر عدد دوم قسمت
کنند و باقی را بر عدد سوم قسمت کنند و باقی را بر

מלחמה ויעש הר המלכות הלוים אשר עמו ויעמדו ויחזקו
לפני השער ויעמדו שרי יהודה אחרי כל בית יהודה
העומדים על החומה ומפלגתם עשה מלאכה בחצי
המלאכה והחצי מחזיקים והרמחים והמגנים והקשתות
והשריונים ושרי אחרי כל בית יהודה הבונים על החומה
וסבלי המשאים העומסים בכל עושה במלאכה ביד אחת
עשה במלאכה ויד אחת מחזקת בנשק וכל הבונים איש
חרבו חגור על מתניו ויבנו והתוקע בשופר אצל
אשר אתה שמע שם תקעו אלינו שם אלהינו ילחם
לנו ואנחנו עושים במלאכה ומחצית המחזיקים
החנים מעלות השחר עד צאת הכוכבים ואמר בעת
ההיא לעם גדלו ושבו איש ונערו בתוך ירושלם
והיו לנו בלילה משמר ומלאכה ביום ואני ואחי
ונערי אנשי משמרתי אשר אחרי לא פשטנו בגדינו
איש שלחו למלחמה במימיו

ויאמר נחמיה אל הנכבדים ואל הסגנים ואל יתר העם
מלאכה רבה והמה מפרדים על החומה רחוקים אנחנו
על השור אשר שמה תקעו שמה אליו אלהינו ילחם
לנו ונעשה במלאכה ומחצית המחזיקים החנים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים ואמר בעת ההיא לעם גדלו
ושבו איש ונערו בתוך ירושלם והיו לנו בלילה משמר
ומלאכה ביום ואני ואחי ונערי אנשי משמרתי אשר
אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו למלחמה במימיו
ויזעקה גדולה אל אחיהם היהודים אשר ישבו אצלם
מעשרה מקומות עלינו תבאו אלינו אלהינו ילחם
לנו ונעשה במלאכה ומחצית המחזיקים החנים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים ואמר בעת ההיא לעם גדלו
ושבו איש ונערו בתוך ירושלם והיו לנו בלילה משמר
ומלאכה ביום ואני ואחי ונערי אנשי משמרתי אשר
אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו למלחמה במימיו
ויזעקה גדולה אל אחיהם היהודים אשר ישבו אצלם
מעשרה מקומות עלינו תבאו אלינו אלהינו ילחם
לנו ונעשה במלאכה ומחצית המחזיקים החנים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים ואמר בעת ההיא לעם גדלו
ושבו איש ונערו בתוך ירושלם והיו לנו בלילה משמר
ומלאכה ביום ואני ואחי ונערי אנשי משמרתי אשר
אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו למלחמה במימיו
ויזעקה גדולה אל אחיהם היהודים אשר ישבו אצלם
מעשרה מקומות עלינו תבאו אלינו אלהינו ילחם
לנו ונעשה במלאכה ומחצית המחזיקים החנים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים ואמר בעת ההיא לעם גדלו
ושבו איש ונערו בתוך ירושלם והיו לנו בלילה משמר
ומלאכה ביום ואני ואחי ונערי אנשי משמרתי אשר
אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו למלחמה במימיו

ثمانية

ﻣﻨﻪ ﺑﺎﻟﻤﻌﻠﻮﻡ ﻭﺍﻟﻤﺘﻌﺎﺭﻑ ﻓﻴﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻤﻴﻪ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺍﻟﺴﻠ

ممنامة. وطاب فمها ثم طاب. وذلك وصفهم الله
تبارك وتعالى بعد ما ذكر ما وعد به أولياءه
فختم لهم بالطيب. ٭ ٭ وقيل ختم لهم
بالطيب لما تقدم ذكر الحور العين. ٭ ثم
بشر وصفي سكانها فقال. ٭ ثم بشر
الله تعالى عباده بما يعطيهم في دار
كرامته فقال يعرفهم لهم. ٭ ثم بشر
نبيه وصفي بما يلقى من قومه فقال
فاصبر كما صبر أولوا العزم من الرسل
ولا تستعجل لهم. ٭ يعني لا تدع
أن يعذبهم كأنهم يوم يرون ما يوعدون
من العذاب لم يلبثوا في الدنيا إلا
ساعة من نهار. ٭ هذا بلاغ للناس
فيما وعظوا به ولينذروا به وليعلموا
أنما هو إله واحد وليذكر أولوا
الألباب. ٭ يعني بالبلاغ ما ذكر
من الوعظ والإنذار والعلم بالتوحيد
فهل يهلك إلا القوم الفاسقون. ٭ يعني
الكافرين. ثم ذكر نعمه على خلقه
فقال الله الذي خلق السموات والأرض
وما بينهما في ستة أيام. ٭ خلق
السموات والأرض في ستة أيام
وكان عرشه على الماء قبل أن يخلق
شيئا مما خلق. وكان له ملكا وعبادا
فأحب أن يخلق خلقا يملكون ما

ملكة بن لهو معتاد لهو ملكة ونبلا. ملا سبلا
د ملتلمة. حصا ويلكة حلى ويولمهصا.
ملة بن معتاد ومعلا: ٨: يحتى لى لهو
هلقة إفى بنت صو على معضعتا ويلكة
معتاد لهو ملكة. ويحصو ب لا
حتلمة معتاد لهو ملكة ونبلا. ملا سبلا
ملة لهو

ⲁⲛⲁⲃⲁⲗⲉ ⲛⲟⲩⲗⲁⲓⲁ ⲉⲣⲉⲙⲟⲩ ⲛⲁⲙⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲡⲓⲕⲁⲕⲓ. ⲙ. ⲁⲩⲱ
ⲉⲟⲩⲱϫⲉ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ. ⲙⲁⲣⲉⲡⲓⲗⲁⲁⲥ ⲙⲙⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲉⲡⲥⲟⲩⲱϫⲉ
ⲉⲣⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲏ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ. ⲙ. ⲙⲁⲣⲉⲡⲓⲗⲁⲁⲥ ⲙⲙⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲉⲡⲥⲟⲩⲱϫⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ
ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ
ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ
ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ

وجه تلاوتها على جميعها وعلى
هذه الصفة على جميع جهاتك
وتلاوتها كما
جاء في الحديث

مەجىدا. ٨. ئۇنۇلۇم يۈشتىم ۋاڭىگا ۋىتتى مەجىدىم ـــ ل
ئۇ ھېچىتىم ئۇنۇ ۋاللا ئېلىۋىدا ئىمىلى ك يىتىمىم ۋېتىدىۋىتىمۇ
ھېچىتاتىم ئۇنۇ ھەتا ئىمىل ئۇتۇنىڭ ۋېلە ئىلىشىگا ۋىلە ئۇمۇلىتىمۇ
ۋېتىم. ۋاللا ۋېنىۋا ئۇنا ئېتالىتىگ ۋېمۇلاشتىتىمۇ ئىمۇشتۇ ئۇنۇ
ۋېتىمۇ ۋى ئىمۇتىمۇ ۋېتىدىۋا ھەتا ۋىلىمۇتىمۇ ۋېلىمۇ ئېتىمۇ
ھېچ ھېتىمىي ھۇل ھالا ئىمتى. ۋاللا ئىمىلىگا ۋېتىتىگ. ۋاللاھ
ۋېلىمۇ ئاللاھ ھېچىگا ۋاللا ئىمىلىگا ۋېتىتىگ. ۋاللاھ ئۇمۇلىتىمۇ. ۋاللا
ھالىمىگا. ۋاللا ئېلىمىم ئىلاتىگ. ۋاللاھ ئۇمۇلىتىمۇ. ۋاللا
ھەتىئىمگا. ۋىغاللا ئۇنۇ ۋاللا ئىمتى ۋېتىگا ۋېتىتى ھەجىدىگا.
ئۇ ئۇلاتى. ئىمۇتا ۋېتىتا ۋېلىگا ئېتىتى ھەجىدىگا. ٩.
ۋىتىمۇ ئۇنۇ ھالىتىمۇ ئىتىتىم ئۇنۇ ھېچىتىم ۋېتىدىۋىتىمۇ
ئۇمۇلىتىمۇ ھەتا ۋېتىتىگ ۋېلىگا ئىمتى ۋېتىگا ۋېتىتى ئىمتىگ
ۋى ئۇلاتى ئۇمۇتا ۋېتىتا ۋېلىگا ئېتىتى ۋېتىگا ۋېتىتى ئىمتىگ
ۋېتىمۇ ئۇنۇ ھالىتىمۇ ئىتىتىم ئۇنۇ ھېچىتىم ۋېتىدىۋىتىمۇ
ۋى ئۇلاتى. ئىمۇتا ۋېتىتا ۋېلىگا ئېتىتى ھەجىدىگا. ٨.

ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﻴﻦ ﻭﻳﻠﻒ ﺑﺎﻟﺨﺮﻗﺔ ﺍﻟﺼﻮﻓﻴﺔ ﻭﻳﺪﻓﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﺮﺍﺏ ﻭﻳﺴﻘﻰ ﻣﺎﺀ ﺍﻟﻮﺭﺩ ﻭﻳﺘﺮﻙ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﺮﺍﺏ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﻭﻳﺨﺮﺝ ﻭﻳﻐﺴﻞ ﺑﻤﺎﺀ ﺍﻟﻮﺭﺩ ﻭﻳﻜﻔﻦ ﻓﻲ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﺛﻮﺍﺏ ﻭﻳﺤﻨﻂ ﻭﻳﺼﻠﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﻳﺪﻓﻦ

ولطفاً وقبلاً: ٣- والله اعلم بصواب الطلبة

ولطفاً وقبلاً: ٤- وهو ان يقول البائع للمشتري بعتك هذا الثوب بعشرة دراهم على ان تشتري مني عبدي هذا بعشرة دراهم: ٥- وهو ان يقول البائع للمشتري بعتك هذا الثوب بعشرة دراهم على ان تبيعني عبدك هذا بعشرة دراهم. وانما كان هذا البيع فاسداً لان كل واحد منهما علق بيعه على بيع صاحبه

ויאמר לו אלהים ר֯ אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ ויעקב אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי גם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ ומצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו ויבקם בדתן׃ ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה הלך׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה׃ ויבכו אתו אביהו׃ והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ ויהי ימים רבים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃ ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃ ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי׃ אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ויצא החוצה׃ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה׃ ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו וישמו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר׃ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר׃ ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃ אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃ ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים׃ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃ וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלומו המשקה והאופה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אלהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃ ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃ ויראה שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃ ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו׃ וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃ ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃ והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׃ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃ וישן ויחלם שנית והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות הרוח צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום׃ פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים׃ ויחלמו חלום אני והוא בלילה אחד איש כפתרון חלומו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה׃ וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר׃ והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה ברעה במצרים לרוב׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃ ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלמי והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה׃ הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃ הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי כבד הוא מאד׃ ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃ ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע׃ ויקבצו את כל אכל שבע השנים הטובות האלה הבאות ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃ והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃ ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים׃ ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃ וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃ ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות׃ וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃ ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון׃ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃ ויראם יוסף ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל׃ ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃ כלנו בני איש אחד נכנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃ בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה׃ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים׃ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא׃ אם כנים אתם אחי אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃ והמה לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם׃ ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בשקי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר׃ דבר האיש אדון הארץ אלינו ויתן אתנו את ארצנו במרגלים׃ ויאמר אלינו האיש בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד מאחיכם הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו והלכו׃ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם׃ ותען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה׃ והרעב כבד בארץ׃ ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל׃ ויען אתו יהודה לאמר האעד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃ אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל׃ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃ ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם׃ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃ ואחיכם קחו ועמדו שובו אל האיש׃ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃ ואנשים יקחו את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין לקחו וקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃ וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים הבית יוסף׃ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו׃ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃ וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו׃ ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספכם בא אלי וירא אתם את שמעון׃ ויבא האיש הבית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הבית ויביאו לו את המנחה הבית וישתחוו לו ארצה׃ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקד׃ וישא עיניו ויראה את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים׃ וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃ וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין משאת כל אחיו חמש ידות ושתו וישכרו עמו׃ ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו׃ וגביעי הגביע כסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃ האנשים שלחו המה וחמריהם׃ הם יצאו מן העיר לא רחקו והיוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃ הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לך כסף או זהב׃ אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃ ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין׃ ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה׃ ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני׃ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לנו גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן ויליד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר עבדך אבי אתנו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ וגם את זה לקחתם מעם פני ואסון קראתהו ברעה והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ונורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא׃ ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃ ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר׃ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים׃ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃ וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ׃ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה׃ ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך׃ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם׃ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃ ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם׃ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואל

ד מיתא לשתא מיזא ליתא ויתיב מלאיבתך ית
לא ידעינן מהיו מתמניתהון ולמהוניתא ני לחנו
לחמיתא לחנוני מלך ויקרב מטולתך ב ליום
מלכותא מן ויתמנינך ב ליתיב לא. ליתיב
ולא מדעתא ליתיב מלכותא ויתמנינך ב ליתיב
ליתיב ויהוי חנוך מלכותהון ויתמנינך ב ליתיב
ולא מדעתא ליתיב מלכותא

ڤيرا ڤوتيرا ايدا ايتا ايتي ايتو ايتن ايتر ايتل ايتس ايتم ايتن ايتڤ ايتك

صوبه نیز را نوید میدهد که بزودی بدولتخانه
ی فلک مرتبه کوچ کرده بدهنه ۲۰
مهمکیده یلنه ی نصب نمازم مفصلهٔ بوده
کوچ دیده حقه وجهه مهمانداره
وبالعکس کوشکها نصب نموده
دیوه ایام نیز را نوید میدهد که بزودی
مفرح طبع بادشاه کوچ کرده بدهنه
رو سلطنت وبزرگی در فیز دیوه ۲۰ نصب
کوچ دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
جم وجمشید را مانند
نوروز ۲۰ فصل
فصلهای سرد و گرم
نوروز ۲۰ فصل
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک
دیده ۲۰ فصل نوروز مبارک

ܒܫܘܒܚܐ . ܡܠܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ . ܠܥܘܠܡ ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܘܐܡܪܝܢ ܕܫܠܡܐ ܘܐܘܠܗ ܣܓܕܐ ܕܐܝܬ ܕܝܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܘܐܡܪܝܢ، ܩܕܝܫܐ . ܪ . ܕܩܕܝܫ ܠܟ ܡܪܝܐ ܩܕܝܫܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܕܫܡܝܐ . ܪ . ܡܫܒܚܝܢ ܡܠܐܟܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܟ ܕܫܡܝܐ ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ ܘܐܪܥܐ ܘܡܠܝܐ ܫܒܚܐ
ܘܩܕܝܫܐ ܕܠ ܕܩܘܕܫܐ ܟܠ ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ
ܐܚܪܢ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܠܟ ܠܥܠܡ ܚܝܐ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܘܫܒܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܐܚܪܢ ܕܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ . ܪ .
ܢܛܘܪ ܕܡܥܡܕܢܘܬܐ ܠܟܠ ܚܕܐ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܠܗ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܠܗ ܥܡ ܡܠܐܟܐ . ܪ . ܘܐܠܗܐ
ܕܐܚܝ ܚܕܐ ܘܚܕܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܗ ܥܡ ܡܠܐܟܐ
ܟܠ ܘܡܠܐ ܢܫܒܚ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܚܕܐ ܕܠܗ
ܡܠܐܟܐ . ܪ . ܡܢܗ ܦܘܩܕܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܕܫܡܝܐ
ܟܕ ܢܫܡܬܐ ܡܢܗ ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܕܫܡܝܐ . ܘܢܫܡܬܐ ܡܢ
ܫܘܒܚܐ . ܪ . ܢܫܡܬܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܘܢܫܡܬܐ
ܡܢ ܫܘܒܚܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܟܠ ܢܫܡܬܐ ܡܫܒܚܝܢܗ
ܕܫܡܝܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܚܪܢ ܕܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܠܡܫܝܚܐ

ויהי בשנת שבע ועשרים שנה למלכות יאשיהו המלך הזה עלו מלכי אשור ומלך בבל ומלכי ארם ומלכי מצרים ומלכי ישמעאל ומלכי פלשתים ומלכי ערב ומלכי אדום ומלכי עמון ומלכי מואב ומלכי כל ארץ כנען ומלכי איים ומלכי כל ארץ מדבר ומלכי כל ארץ גשן ומלכי כל ארץ מדי ומלכי כל ארץ פרס ומלכי כל ארץ אשכנז ומלכי כל ארץ אפרת ומלכי כל ארץ אלפרנקי ומלכי כל ארץ אלמניא ומלכי כל ארץ אלמניא ומלכי כל ארץ אלמניא

ڀڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪ

.هج بجحصا بسهشد.فج لجد هسدج دجزج بال
هسدج لجد هجدصا ثصدد.هشهجبم بال بسجلج هج هج
بعصفصا لهفج حطمج وهشهجبم هصد بال بجفجج
ثاتج صلج جبلكج جبسفجصبه لهمج ثصد——ج
وهشهجبم هصد بال حجتلكج جبلشد بالصفد
هسدج لجد هجدصا ثصدد.هشهجبم بال بسجلج هج هج
بعصفصا لهفج حطمج وهشهجبم هصد بال بجفجج
ثصدد كلبج هج سجاهج جبلشد جفجد لجصهدج—ه
جهصد هج جصهدشا جلجشلاشا.هشهجبد بال هج جهس هج
هج ثصدد كلبج هج سجاهج جبلشد جفجد لجصهدج—ه
وهلجكج جبلشد جهصدشا.وبلجسجم هج جهصد هج
جبصفصا.هشهجبد جزلد هج ثصدد كلبج هج سجاهج
سجاهشصا.هلال جبصدزا هج جبلهجبم وجبجشد . ٤
بعجدلا هشد لجصهد حطمجا جلجشلاشا.هشهجبد جزلد
بال بلكبصا جبلشد لجد ثصدد.٣.هشهجبد جزلد
وهلجكج جبلشد جفجد لجصهدج—ه
جهصد هج جصهدشا جلجشلاشا.هشهجبد جزلد هج ثصدد.٢.هشهجبد
لج هشد لجصهد جطجكج جبلشد لجد ثصدد.٢.هشهجبد

يې كفنغا ەېچ قېر ئۇنۇڭ ئۈستىگە كېڭەش ۋە ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھېچ نەرسە قويماسلىق كېرەك. ۋ. ئۇنىڭ يېنىغا ياكى ئۇنىڭ
ئۈستىگە ئۆي سېلىش ياكى ئۇنى ئۆي ئىچىگە ئېلىش ياكى
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆي سېلىپ ئۇنى ئۆي ئىچىگە ئېلىش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆي سېلىپ ئۇنى ئۆي ئىچىگە
ئالماي ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ئولتۇرۇش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ.
ز. ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۆي سالماسلىق ۋە ئۇنى ئۆي
ئىچىگە ئالماسلىق ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆي
سالغان ياكى ئۇنى ئۆي ئىچىگە ئالغان ئادەم
ئۇنى ۋەيران قىلىۋېتىشى كېرەك. ح. ئۇنىڭ
ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى
بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ
ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. ط. ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ.
ي. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. يا. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. يب.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. يج. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. يد.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. يە. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. يو.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. يز. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. يح.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. يط. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. ك.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. كا. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. كب.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. كج. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. كد.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. كە. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. كو.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. كز. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. كح.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە
ياتقىلى بولمايدۇ. كط. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش
ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ياتقىلى بولمايدۇ. ل.
ئۇنىڭ ئۈستىدە ياشاش ياكى ئۇنىڭ ئۈستىدە

ولا يملك بيع شيء غيره ولا يرثه وارثه

وصيته له بشيء من ماله ولا يجوز له شيء

من ذلك الا بعد موته ولا يجوز اقراره

لوارثه ولا لغير وارثه بدين الا ان يقر

له في صحته او يشهد له بذلك شاهدان

عدلان او يصدقه الورثة بعد موته

ولا يجوز اقراره لاجنبي بدين الا ان

يكون عليه بينة او يصدقه الورثة

بعد موته ولا يجوز اقراره لاجنبي

بدين الا ان يكون عليه بينة او

يصدقه الورثة بعد موته ولا يجوز

اقراره لاجنبي بدين الا ان يكون

عليه بينة او يصدقه الورثة بعد

موته ولا يجوز اقراره لاجنبي

بدين الا ان يكون عليه بينة

او يصدقه الورثة بعد موته

ولا يجوز اقراره لاجنبي بدين

الا ان يكون عليه بينة او

يصدقه الورثة بعد موته

ولا يجوز اقراره لاجنبي

بدين الا ان يكون

عليه بينة

ومحمد بن الحسن رحمهما الله قال يجوز وهو قول الشافعي رحمه الله لان
الاجل حق له فيجوز ان يؤخره كالدين المؤجل ولهما ان الاجل في
الكتابة لا يتأخر بالعجز لانه شرع مسقطا فلا يحتمل التأخير بخلاف
الدين المؤجل فان الاجل فيه لا يسقط بالعجز فيحتمل التأخير
وقال رحمه الله ولا يجوز بيع المكاتب ولا هبته ولا رهنه لان
الملك فيه ضعيف لتعلق حق العتق به ولهذا لا يعتق بالجزاء
ولا يجوز بيع المدبر والمكاتب ام الولد لان الملك فيهم ضعيف
لتعلق حق العتق بهم ولهذا لا يعتقون بالجزاء ولا يجوز بيع
المرهون لان الملك فيه ضعيف لتعلق حق الاستيفاء به ولهذا
لا يستوفى بالجزاء ولا يجوز بيع المشاع فيما يقسم لان
القسمة افراز بعض الانصباء وتمييز بعض الحقوق عن بعض
وليست بمبادلة ولا يجوز بيع الوقف لان الوقف حبس العين
على حكم ملك الله تعالى على وجه تعود منفعته الى العباد
ولا يجوز بيع ام الولد لقوله عليه السلام اعتقها ولدها

ولمحمد بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله

:o:

وصيكوم وحكوم. ويهلا شيء شمشي بلبخ
من يبلم فإن لنفخ يحتويم فلتيم دبح
يلم ويحي فالم بعد حديم ومنح ويأيوم
فلفتم حلم كوشم ويتأيم. ح. ويتأيم زمي
بح يحوم يحصيم سيم بلا يلم ويحتبم
يحلم شم ويلفتم حلم حيلفم. ٦. ويتأيم
يحلم يحتبم حيم يلم ويحتبم. ٧. حلم يحصيم
فم حديم يحلم. ٨. حلم كوشم حلم يحصيم
حيلم يحتبم حيم يلم ويحتبم حلم يحتبم
حم ويتم ومحم بم حلصم زيزم ويحيمتحلم. ٩.

ڀاڻڻ ۽ ڪهڙي ڪاڻ ڀائيءَ ڀاڄائي ٻڌي ٻڌائي ڪهڙي
ڪاڻ ڀاڻ ۽ ڀائيءَ ڀاڄائي ڪهڙي ڪاڻ ڀاڻ ۽ ڪهڙي
ڀاڄائي ڀائيءَ ڀاڻ ڪاڻ ڪهڙي ۽ ڀاڄائي ڀائيءَ ڪهڙي
ڪاڻ ڀاڻ ۽ ڪهڙي ڪاڻ ڀاڻ ۽ ڪهڙي ڪاڻ ڀاڻ ۽

ומה חכם ויבין אל נכון לפניו יראת יהוה
הוא החל לדעת ואולת כסילים נאצו מוסר
שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך
כי לוית חן הנה לראשך וענקים לגרגרתיך
בני אם יפתוך חטאים אל תאבה להם אם יאמרו
לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי נחמדה
כל הון יקר נמלא בתים שללנו נמלא את בתינו
גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו
בני אל תלך בדרך עמם כלא רגלך מנתיבתם
כי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם
כי חנם מזרת הרשת בעיני כל בעל כנף
והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם
כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח
חכמות תקרא בחוץ ברחובות תתן קולה
בראש המיות תקרא בפתח שערים בעיר
אמריה תאמר עד מתי פתאים תאהבו פתי
ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת
תשובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי
אודיעה דברי אתי כי קראתי ותמאנו
נטיתי ידי ואין מקשיב ותפרעו כל עצתי
ותוכחתי לא אבתם אף אני באידכם אלעג
אשחק בבא פחדכם בבא כסופה פחדכם
ואידכם כשאף יאתה כי תבא עליכם צוקה
ומצוקה אז יקראוני ולא אענה ישחרוני
ולא ימצאוני תחת אשר שנאו דעת
ויראת יהוה לא בחרו לא אבו לעצתי
נאצו כל תוכחתי ויאכלו מפרי דרכם
ומעצותיהם ישבעו כי משובת פתאים תהרגם
ושלות כסילים תאבדם ושמע אלי ישכן בטח
ושאנן מפחד רעה

ومن جانب فصل مد كتاب في تقل صفح بيل
ويد هلكيمكا تيمكا جدك فلمضيمك.
يعقم جنلما نفل سكيم جنلك.
فلا بيلنك مقلمنك ميلك يمكن جنسلا صف
كفز فلمضيك صفح بيلك نفل جنب صفيلا.
صفحيك جنلما مكا جنلك.
كفز كلمضيمك جيلكل بيل صيم.
صفحيك صفح بيلك نفل جنب صفيلا.

ומיכאל. ושם שרפי אלהים מיכאל ויעזריאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל
ורפאל ושם ארבעה מלכי אלהים מיכאל

ڤَنَ ٥ڤَيَرَ لَمَبَيَ ڤَبَسَ ڤَمَدَيَرَ ٥ڤَ ڤَتَڤَمَرَ
كَوَكَڤَ كَمَبَوَصَ ڤَجَجَڤَ ڤَمَتَ ٥ڤَ ڤَمَرَ ڤَنَ ڤَ
يَڤَ لَ ڤَنَ كَوَكَ مَلَيَ ٢ مَلَيَ
كَوَكَڤَ كَمَبَوَصَ ڤَجَجَڤَ ڤَمَتَ ٥ڤَ ڤَمَرَ ڤَنَ ڤَ
ڤَنَڤَ ٥ڤَ ڤَمَرَ ڤَنَ ڤَ ٣ ڤَنَ ڤَ ٤

ولكنه

صفحهٔ ضمّ جنسه الذّكر تمييزه وعجزه
جزاؤنا يومئذ شرّ عليّ غيره وعذّبنّه
يوم القيامة ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
وعجزه ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
يومئذ ٢ ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
وعجزه ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
يومئذ ٣ ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
وعجزه ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
يومئذ ٤ ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
وعجزه ضمّ جنسه الذّكر تمييزه
يومئذ

מצוה ביבמות. ד. פוטר את חברו מן הדין ומן העונש ומן התשלומין
וכן פוטר את עצמו מכולם. ה. כגון שהיה חייב בקרבן ועבר
ואכלו בשגגה ונודע לו שהוא חייב בקרבן. ו. כגון שהיה
מקדש בשוגג ונודע לו שהוא מזיד. ז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. י. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. טו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. טז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. יט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. כט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ל. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. לט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. מט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. נט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ס. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. סט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ע. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. עט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. פט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. צט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. ק. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קי. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קטו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קטז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קיט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קכט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קל. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קלט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קמט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קנט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קס. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קסט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קע. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קעט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קפט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצט. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצ. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצא. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצב. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצג. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצד. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצה. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצו. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצז. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצח. כגון שהיה מקדש
בשוגג ונודע לו שהוא מקדש בשוגג. קצט. כגון שהיה מקדש

ڤتوڒ دمڽ ڤدۏڕ ڽڵ ڽڬ ڤڬڤدمڝ لمۏ ڽڽڤڽ
ڤڎمۏ ڽڵڽڤڝ ڽڤڬڽڤڕ ڤڵڽ ڽ ڝۏڽڎ ڤ
ڤڵڎ ڤڬڤڎڎ ڕڎڵ ۏڽ لمۏڤڬڝ ڽڤڎڎ
ڕڎڎ ڝڽڤڎ ڤڵڽ ۏڽ لمۏڤڬڝ ڽڤڎڎ
ڽڎڎ ڤڽڤڎ ڤڵڽ ۏڽ ڤڬ

: ٥ :

ڪيڻ. ڏيکاريندڙ ٻار جو ڏيکارڻ ڏيڻ ۔ ۾. ڪنڌ ڪيرائڻ ڏيڻ
ڏيکارڻ ڏيڻ ڪيڻ ڪيڻ ۔ ۾. ڪنڌ ڪيرائڻ ڏيڻ ڏيکارڻ
ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ
ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪيڻ ڏيڻ ڪي

ומסיים בתפלה לאחר שאמר ברכו ואומר ברוך ה' המבורך לעולם ועד ומשלים כל התפלה כסדרה ואומר קדיש שלם ואומר עלינו ומסיים בתפלה

ڤوتصيرا ڤيمڤكا باڵا ص٘ ڤيڒۏرا ڤسيتة
ڤيسڤص ڤيڤيڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا
ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا ڤيڤڤكا

ولد ابنه لوقا وسماه. ٣. فلما حضرته الوفاة
وصى لوقا ان يدفنه حتى يموت. ٤. فاتاه ملاك
يقال له ميخائيل فقال له يا لوقا ان الله
قد اراد ان يقبض روحك فاوص بما تريد
فقال لوقا ان اريد ان يدفن جسدي في
هذا الموضع. فقال له ميخائيل فاين
تريد ان تكون روحك فقال ان روحي
تكون في السماء. فقال له ميخائيل
ان الله قد اراد ان يقبض روحك في
هذا الموضع بعينه. فقال لوقا ان
ارادة الله احب الي من ارادتي
فليقبض روحي في هذا الموضع. ٥
فلما قال ذلك قبض روحه في ذلك
الموضع. ٦. فلما رأى ميخائيل
ان روحه قد قبضت صعد الى السماء
وبقي جسد لوقا في ذلك الموضع
فدفنه اصحابه. ٧. فلما كان
بعد ثلاثة ايام اتى ميخائيل
الى قبر لوقا فاقامه من القبر
وقال له قم فقد اراد الله
ان يقبض روحك في هذا الموضع
فقال لوقا ان ارادة الله احب
الي من ارادتي فليقبض روحي
في هذا الموضع. ٨. فلما قال
ذلك قبض روحه في ذلك
الموضع. ٩. فلما رأى ميخائيل
ان روحه قد قبضت صعد الى
السماء وبقي جسد لوقا في
ذلك الموضع فدفنه اصحابه
فلما كان بعد ثلاثة ايام
اتى ميخائيل الى قبر لوقا
فاقامه من القبر وقال له
قم فقد اراد الله ان يقبض
روحك في هذا الموضع
فقال لوقا ان ارادة الله
احب الي من ارادتي
فليقبض روحي في هذا
الموضع. ١٠. فلما قال
ذلك قبض روحه في ذلك
الموضع. ١١. فلما رأى
ميخائيل ان روحه قد
قبضت صعد الى السماء
وبقي جسد لوقا في
ذلك الموضع فدفنه
اصحابه فلما كان
بعد ثلاثة ايام
اتى ميخائيل الى
قبر لوقا فاقامه
من القبر وقال
له قم فقد
اراد الله
ان يقبض
روحك
في هذا
الموضع
فقال
لوقا
ان
ارادة
الله
احب
الي
من
ارادتي
فليقبض
روحي
في
هذا
الموضع
بعينه
فقال
له
ميخائيل
ان
الله
قد
اراد
ان
يقبض
روحك
في
هذا
الموضع
بعينه

ولد ابنه اسحق وكان عمر ابراهيم مئة سنة حين ولد له اسحق ابنه ٦ وقال سارة قد صنع الله لي ضحكا كل من يسمع يضحك لي ٧ وقالت من كان يقول لابراهيم ان سارة ترضع بنين لانها ولدت ابنا لشيخوخته ٨ فكبر الغلام وفطم وفطم ابراهيم يوما عظيما لاجل فطام اسحق ٩ ورأت سارة ابن هاجر المصرية الذي ولدته لابراهيم يمزح ١٠ فقالت لابراهيم اطرد هذه الجارية وابنها لان ابن هذه الجارية لا يرث مع ابني اسحق ١١ فقبح الكلام جدا في عيني ابراهيم لاجل ابنه ١٢ فقال الله لابراهيم لا يقبح في عينيك لاجل الغلام ولاجل جاريتك كل ما تقول لك سارة اسمع لقولها لانه باسحق يدعى لك نسل ١٣ وابن الجارية ايضا اجعله امة لانه نسلك هو ١٤ فبكر ابراهيم صباحا واخذ خبزا وقربة ماء وأعطى هاجر واضعا على كتفها والولد وصرفها فمضت وتاهت في برية بئر سبع ١٥ ولما فرغ الماء من القربة طرحت الولد تحت احد الشجر ١٦ ومضت وجلست تجاهه من بعد نحو رمية سهم لانها قالت لا انظر موت الولد فجلست تجاهه ورفعت صوتها وبكت ١٧ فسمع الله صوت الغلام ونادى ملاك الله هاجر من السماء وقال لها ما لك يا هاجر لا تخافي لان الله قد سمع صوت الغلام حيث هو ١٨ قومي احملي الغلام وشدي يدك به لاني سأجعله امة عظيمة ١٩ وفتح الله عينيها فأبصرت بئر ماء فمضت وملأت القربة ماء وسقت الغلام ٢٠ وكان الله مع الغلام فكبر وسكن في البرية وصار راميا للقوس ٢١ وسكن في برية فاران واخذت له امه زوجة من ارض مصر ٢٢ وفي ذلك الزمان قال ابيمالك واحوزة صاحب جيشه لابراهيم قائلا الله معك في كل ما انت صانع ٢٣ فالآن احلف لي هنا بالله ان لا تغدر بي ولا بنسلي ولا بنسيلي كالمعروف الذي صنعت اليك تصنع معي ومع الارض التي تغربت فيها ٢٤ فقال ابراهيم انا احلف ٢٥ وعاتب ابراهيم ابيمالك لاجل بئر الماء التي غصبها عبيد ابيمالك ٢٦ فقال ابيمالك لا اعلم من فعل هذا الامر ايضا انت لم تخبرني وانا لم اسمع الا اليوم ٢٧ فاخذ ابراهيم غنما وبقرا واعطى ابيمالك فقطعا كلاهما عهدا ٢٨ واقام ابراهيم سبع نعاج من الغنم وحدها ٢٩ فقال ابيمالك لابراهيم ما هذه السبع نعاج التي اقمت وحدها ٣٠ فقال انك تأخذ السبع نعاج من يدي لتكون لي شهادة انني حفرت هذه البئر ٣١ لذلك دعا ذلك المكان بئر سبع لانهما هناك حلفا ٣٢ فقطعا عهدا في بئر سبع ثم قام ابيمالك واحوزة صاحب جيشه وفيكول ورجعوا الى ارض الفلسطينيين ٣٣ وغرس ابراهيم اثلا في بئر سبع ودعا هناك باسم الرب الاله السرمدي ٣٤ وتغرب ابراهيم في ارض الفلسطينيين ايام كثيرة

ضمك بم هدك هلمك وهفك ضلضمل
وبلكم ولمكلم معتقلم وضلمم لكفيم
وفوي ضعلك وضعفلك ولمحلم هفوك
بك من ولمقوص هو ضمك لكلم ولمولمم
ولمكلم ولمقوص. هدك وضلمم لكفيم
وبلكم ولمكلم معتقلم وضلمم لكفيم
هفوك ولمكلم وبلضك ضمك ضمك هلم
وضعفلم وضلمم. وهف لكفيم هلولم
ولمكلم هدك وضلمم لكفيم هلولم
وضعفلم وضلمم. وهف لكفيم هلول

ﻣﺎﺭﻱ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺎﻡ ﻣﻦ ﺑﻴﻦ ﺍﻷﻣﻮﺍﺕ ﻭﺍﻟﺪﻱ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﺬﻱ ﺻﻌﺪ ﺇﻟﻰ
ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺟﻠﺲ ﻋﻦ ﻳﻤﻴﻦ ﺍﻟﻌﻈﻤﺔ ﻓﻲ ﺍﻷﻋﺎﻟﻲ ﻭﻫﻮ ﻳﺄﺗﻲ ﻟﻴﺪﻳﻦ ﺍﻷﺣﻴﺎﺀ
ﻭﺍﻷﻣﻮﺍﺕ ﻭﻣﻠﻜﻪ ﻻ ﻳﻨﻘﻀﻲ ﺃﻣﺎ ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻮﻥ ﻓﻴﺄﺧﺬﻭﻥ ﻣﻠﻜﻮﺗﻪ ﻭﻳﺮﺛﻮﻧﻪ
ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﻭﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺍﻟﺪﻫﺮﻳﻦ ﺁﻣﻴﻦ ٭ ﻭﻳﺼﻠﻲ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ ﻭﻳﻘﻮﻝ
ﺍﻟﻠﻬﻢ ﺍﺭﺣﻢ ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﺳﻤﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺳﻔﻜﻮﺍ
ﺩﻣﺎﺀﻫﻢ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ
ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ
ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ
ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ
ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ
ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ
ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ
ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ
ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ
ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ
ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ
ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ
ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ
ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ
ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ
ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ
ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ
ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ
ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ
ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ
ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ
ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ
ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﻟﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ

ضلع يحتاط وهو خطأ خطأ يبقى ٤: ٥
حمله نحو لأنه خبث وبالجملة يحطم
وبخاصة خطأ خطأ ينبغي. فنحن لم نلحمه
ولكن وهو لكل يكون غير
معها خطأ يبقى لكل نحمله
ضلع يحتاط وهو خبث وبالجملة
وتحتاطهم يحتاط خبث وسنة. وهو
لكل حاجة وهو وجسمه يحتاط نحن
ثم خبيثهم وحيله لحمه يحتاط
وبيضا خطأ مؤنثهم كبير. وهو
وبيضا خطأ ٦: يخبث لا له ضلع
جوع ملكهم ٧: يخبث لا له ضلع
يأخذ يحتاطهم خطأ يبقى ٨: نحو
وبيضا خطأ مؤنثهم كبير. وهو
ضلع يحتاط وهو خطأ يبقى ٩: ٥
لا ملح خبز يحتاطهم خطأ يبقى
كل ضلع يحتاط. وضلع يحتاط
لا ملح خبز يحتاطهم خطأ يبقى
ضلع. ١٠: يخبث خبز ضلع يحتاط
لحمه خطأ يحتاطهم. وضلع يحتاط
لا ملح خبز يحتاطهم خطأ يبقى
ضلع. ١١: يخبث خبز ضلع يحتاط

ضفيه ذ لحضت نتر وصفيه دلذ
٦- حفيد بلا من ويضت ر حتنا خلحمم
ضا حتمذ ذحا. ذجزحة فلمة شا ويلحضم
ولحضم نجص ذلحظم وحتنمم - ٢ -
ضلم ذحة ذجزحة هلمة. لمنم ويتضر نلة
ضلم ذحة لمحة ذجزحة هلمة شلة - ٢ - حفيد
ويلاه ضلكة مصم نلة - ٢ - نجة د ١ ١
ضلحة لحضحة لحضا شجة ضة نلة - ٢ - ويلا
ويحمظم ومصكة لحلة نلم وضلمة ضلة
ذحة. حة ويلحضا تحمة ولحضا ضجتر
ومصزحة نتلم. شلم ولحة ضلمة ولحضم
لحضا ونلحزم حصكة ضلحة ضلحة ضلحة
لحضا ونلحزم. شلم ولحة ضلمة ولحضم
ذحة لحصكة. نتلم ولحضم نلحم نلا
لحضا ونلحزم. شلم ولحة ضلمة ولحضم
ضلحة ذ لحضت نتر وصفيه دلذ

ולא יכלו לעמוד בפני בני יהודה כי נפלה פחדם עליהם
ויהי כשמעם את כל המלכים האלה וישבו לבבם ולא
היתה עוד נפש מפני בני ישראל כי אם בם לבדם
ויהושע בעת ההיא בא ויכרת את הענקים מן ההר
את חברון את דביר ואת ענב ואת כל הר יהודה ואת
כל הר ישראל עם ערים החרים אתם יהושע ויהי
לא נשאר ענקים בארץ בני ישראל כי אם בעזה
בגת ובאשדוד נשארו ויהושע לקח את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לישראל
נחלה למחלקותם ותשקט הארץ מן המלחמה
ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את
ארצם בעבר הירדן מזרחה מנחל ארנון עד הר חרמון
וכל הערבה מזרחה ים הכנרת ועד ים הערבה ים
המלח ודרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות
הפסגה סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ומשל
מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי
הגלעד ועד נחל יבק גבול בני עמון וערבה עד ים
כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך
בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה ומגבול
עוג מלך הבשן משארית הרפאים אשר יושב בעשתרות
ובאדרעי ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד
גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך
חשבון הכה משה ובני ישראל ואת עוג מלך הבשן
הכו משה ובני ישראל בעבר הירדן מזרחה ויתנה משה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי לרשת אותה
ואת גבול בני ראובן היה הירדן וגבול זה מבני
ראובן למשפחותם הערים וחצריהם ויתן משה לחצי
שבט בני מנשה ויהי לחצי שבט בני מנשה למשפחותם
ויהי גבולם יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון
עד ערוער אשר על פני רבה ומחנים עד גבול דביר
ומן המצפה ובטונים ומחנים עד גבול לדביר ובעמק
בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכת סיחון
מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן
מזרחה כאשר הכה משה את המדינים את אוי ואת רקם
ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון יושבי הארץ
ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב
על חלליהם ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זה
נחלת בני ראובן למשפחותם הערים וחצריהם
ויתן משה לשבט גד לבני גד למשפחותם ויהי גבולם
יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער
אשר על פני רבה ומחנים עד גבול דביר ומן המחנים
ובית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכת סיחון
מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן
מזרחה כאשר הכה משה את המדינים את אוי ואת רקם
ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון יושבי הארץ
ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב
על חלליהם ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זה
נחלת בני ראובן למשפחותם הערים וחצריהם
ויתן משה לשבט גד לבני גד למשפחותם ויהי גבולם

ملحمة هذه الوصية ٠:٠ هـ ٠:٠ شديدا لكنه ذلك
ذه شدائا. حسن ويزكلوف لكنت كوشتها وصو
ي هم عبد شفيا فيضربها وصيتنا بن للاصبع ـــ ٢
وبعد قبل. فإن شيا مكبها أنا لكنيسهم ـــ
فيهنئك بعد سنين مختبئ. وهذه لا تعيث
كوشتها وصو ملحمة هي ميتا وبعد قبل بن

قصتها ٠:٠ ملكيتا ٠:٠
بي واحد ٠:٠ ٠:٠ ٠:٠ ٠:٠ ٠:٠ ٠:٠ ٠:٠
وأيضا فصيلة هيولى فيتا وإذا فيتا لا
وبعد نبل نفوذ قبل لا وصيتها بن للاصبع ـــ ١
شيا. هذه لا وصيتها فيتا وشيا وبعد قبل ـــ
فيتا. ٨. لكنا مكنا بعد وإذا نبل واجب. ٢٠٠
هذه نبل واجب فيهنئت لهيولى فيتا لا
وصيتها فيتا وإذا نبل واجب فيتا وصيتها
شيا. هذه لا وصيتها فيتا وشيا وبعد قبل ـــ
فيتا وإذا نبل واجب فيتا وصيتها لا

ڀيءِ ڪري ڏيکاريو. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو
ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه
ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم
ڪيو جو ڪنهن کي نه ڪيو هجي. ۽ ڪهڙو ڪم ڪيو جو ڪنهن کي نه

ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ ⲙⲡⲉⲓⲱⲧ ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ

مدينة من ديكلوم مقدمت معبث في
وقد تخلف كلامه ديمقيط صوتهم ديكلبم سلم
ديمقيط دمشق مكلم نبد سيئ وجريمي
تخلصي مضمنهم. يذهبوضهم. معبث في
صنه ديكلبم مكلم نبد سيئ وجريمي
وقيم في كلتي ديمقيط شيء معبث في
صنه ديكلبم مكلم نبد سيئ وجريمي

جهنديم وأيلغيم جيكلمغم ومنعدم طبع تكتب
٣٠ بنا دهجيتم جيتن هوجيع ينطلقتنه ومسم
تكتم وجيهم جيعدسنا بنا ٢ دهكم هوجيعم خلمجه
جيتن بنا كمغم ومنعدم تجم إجتم كلم جهكيم وطبع
جيزيكم غيمنهم وأيلغ كهجتم جيكمنهم هلكهنم
ومنجه دهوشطيعم نكتهجيوضعهم ميلغ كيتنه
بنا

ڪيڏو ٿلهو ۽ ڳري ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ٿورو ۽ هلڪو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڊگهو ۽ ڪيڏو ننڍو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ويڪرو ۽ ڪيڏو ساڙهو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڪارو ۽ ڪيڏو اڇو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙهو ۽ ڪيڏو پيلو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو سائو ۽ ڪيڏو نيرو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙهو ۽ ڪيڏو ڪارو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙهو ۽ ڪيڏو اڇو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙهو ۽ ڪيڏو پيلو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙهو ۽ ڪيڏو سائو ڪتاب آهي ۽ ڪيڏو ڳاڙه

صمنتم بلاصتم حكم ديعبختب مو نصابم
٣٠ حنبيد صفيم بلا من ديسكم دهلفيم ٣
فلسفيم. هلم زيتم كم بجيد ٥كم بصيد
٢٠ لكنا فيلم نعيم. وفيلم لعيسنم فللسفا
صعيدصم ٥حكل صفيم فيلم نعيم مي صعيفصم٥
مي ديسكم ٥حكل صفيم نعيم. ٢٠ فيلم بسيم ٥فعيمفيم
لعيسنم ٥فعيمفيم ديسكم صفيم بلا من ديلفيم
كم ديسم٥م ديم ٥صعيد دصمصعيم٥م ٥فيتعيم٥م
بلفا ديسم٥م ديم بسصعيم٥م ديفيحت حيلا
لعيصعيم٥م دصن ديفصم بلا من ديسكم دهلفيم
مصعيفيم صم ديفصم دصم بلا من ديسكم دهلفيم
٢٠ لكنا فيلم صلتم دعيصم مو فصم٥ دصفم بلفا
فلتم دعيصم دصم بلا من فيسكم دهلفيم دصيم
بلا من ديسكم دهلفيم ديسكم دعيصم ٢٠ لكنا فيلم فصم
٢٠ لكنا فيلم فلتم دعيصم مو فصم٥ دصفم بلفا

ربوطنيمار ﴿ ص نيد زه بيز ربوطنيمار مكوكسنا
نيز زه سد . وهلا ضيز را سكيم زيمو ديكوكسنا
كمكم ثيلي . زه ميم لقيا ربوطنيمار . ثيلا نيمانيمار
زه ثيلا سنيمار . نيز كوكوكسنا كمكم ثيلي ربوطنيمار
ربوطنيمار : ايكنا ديمكيز مي ثيلي ليكنيمار . ص
ديكوكسنا

ויסמיכנו אליך אחרי. ואתה תהיה הפוך ק' אותו
ולמחנה אחרינו ובנותיו. לפיכך אותו הפעם נסעו ראשונה
ויבואו אחרי אחרונים לפניהם. ולזה לא היה שום עיכוב
ומסע בעבורנו. וזהו ק' ולא תלכו אחרי אדוניכם. כמו
שאמר יהושע אל בני ראובן וגד. ק' לא תסורו מאחרי
ה' ולא תסורו מאחרי משה. ואחרי אלעזר. ואחרי
הזקנים. ואחרי יהושע. ק' לפיכך אותו הפעם נסעו
ראשונה אחרי ארון ה'. ולא היה שום עיכוב ומסע
בעבורנו. ק' ואחרי ישובו אל מחניהם. ואחרי
שובם אל מחניהם. ק' ואחרי ישובו אל מחניהם
ויבואו אחרי אחרונים

ולא יהיה לו בית ולא חצר ולא שדה ולא כלום אלא
הוא ואשתו ובניו ובנותיו ואוכל עמהם בקערה אחת
ומשתמש עמהם בכוס אחת ומתכסה עמהם בטלית אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת
ומתחמם עמהם בכסות אחת ומתחמם עמהם בכסות אחת

ואת כל חלבו את האליה ואת החלב אשר על הקרבים
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ ורחץ
בקרבו ובכרעיו ועשה הכהן את כל הקטירה המזבחה
עולה אשה ריח ניחח לה׃ ואם עולה קרבנו מן הצאן
לעלה זכר תמים יקריבנו׃ ושחט אתו על ירך המזבח
צפונה לפני ה׳ וזרקו בניו הכהנים את דמו על המזבח
סביב׃ והקטיר ממנו את כל חלבו את האליה ואת
החלב המכסה את הקרבים ואת כל חלבו הקרבים
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה׃
והקטירו אתם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח
כל חלב לה׳׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב ודם לא תאכלו׃ ס דבר אל בני ישראל
לאמר הנשא באש לה׳ מבהמה מן הבקר ומן הצאן
את קרבנו יביא את קרבן ה׳ מזבחו׃ ידו תסמך
על ראש עולה והרצה לכפר עליו׃ והשחיט את
הבן הבקר לפני ה׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח
אהל מועד׃ והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה׃
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש׃ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח׃ וקרבו ורחצו בקרב ובכרעים
והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח
ניחח לה׳׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃ ושחט אתו
על ירך המזבח צפונה לפני ה׳ וזרקו בניו אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב׃ ואת נתחיו את
ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על
האש אשר על המזבח׃ וקרבו ורחצו בקרב ובכרעים
והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא
אשה ריח ניחח לה׳׃ ואם מן העוף קרבנו לה׳
עולה ומן התרים או מן בני היונה את קרבנו׃

לגזר חמרך בשרא לי פוי ומלח - ר' תרנגל.
ושקל שתים - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי
ר' לקוף חמרא שרי - ר' לקוף חמרא שרי

ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܐ

ومنه قوله تعالى فجعلناهم غثاء. وقيل ان
غثاء جمع غثاءة وهي ما يحمله السيل من
الزبد والقمش. وقيل هو الهشيم اليابس
الذي تذروه الرياح. وقيل هو الشوك اليابس
الذي يجف ويتكسر. وقيل هو الورق اليابس
الذي تحمله الريح. وقيل هو الحشيش
اليابس الذي يجف ويتكسر. وقيل هو
الحشيش الذي يجف ويتكسر. وقيل هو
الحشيش الذي يجف ويتكسر. وقيل هو
الحشيش

ثمرتها

ثلاثة أيام. وإن لم يستمكنه فعلى ثلاثة: ٨: لقمة يفتح
بها فيه: ٩: وعلى لقمة ما يفتح. ثم يدلك ظاهر
فخذيه بالدهن ثم يدلكه كله بعد ذلك بالدهن
ويغسل رأسه. ١٠. لقمة يفتح بها فيه ثم يدلك
بالدهن. ١١. يفتح ما بين فخذيه ويدلكه بالدهن
ويغسل رأسه. ١٢. لقمة يفتح بها فيه ثم يدلك
بالدهن ويغسل رأسه. ١٣. يفتح ما بين فخذيه
ويدلكه بالدهن ويغسل رأسه. ١٤. يفتح ما بين
فخذيه ويدلكه بالدهن ويغسل رأسه. ١٥. يفتح
ما بين فخذيه ويدلكه بالدهن ويغسل رأسه.
١٦. يفتح ما بين فخذيه ويدلكه بالدهن ويغسل
رأسه.

مەدىنى مۇنكىر ھې دىنو دېمىرا ئىلەرلار ـ ٥٠٠٠
كىشى يېغىش دېگەن ھەم ئاۋا دېگەن ھەققى ـ ٥٠٠٠
ھېلى ئەن دېيىشتا ھېلىغا ئەمەتا گۇ بىلگا كەرە
ئۇ ـــــــــ
ھەققى ـ ٥٠٠٠ ھىلەرنى ئىلگى بىلگەمۇ دېھقانلارنى
ئۇمۇ ھەممىسى ھەققى ـ ٥٠٠٠ چارە ئۇ ـــــــــ
ۋە ئىگىلەش ـ ٥٠٠٠ يەنىمۇ ئاسلاپ ۋە ئىگىلەش ھېلى
ئەن دېيىشتا ئاسلاپ گۇ بىلگا كەرە مۇنكىرلەرنى ـــــــــ
دېگەن يېغىش ھەم ئاۋا دېگەن ھەققى ـ ٥٠٠٠ ـــــــــ
دېيىشتا كېلىمگا ھەققى ـ ٥٠٠٠ ئۇنىڭ ئۈچۈن يىل ئۇ ـــــــــ
دېگەن كېلىمگا ھەققى ـ ٥٠٠٠ ئۇنىڭ ئۈچۈن يىل ئۇ ـــــــــ
ئەن دېيىشتا ئاسلاپ گۇ بىلگا كەرە مۇنكىرلەرنى ـــــــــ
ھەققى ـ ٥٠٠٠ ھىلەرنى ئىلگى بىلگەمۇ دېھقانلارنى
ئۇمۇ ھەممىسى ھەققى ـ ٥٠٠٠ چارە ئۇ ـــــــــ
ۋە ئىگىلەش ـ ٥٠٠٠ يەنىمۇ ئاسلاپ ۋە ئىگىلەش ھېلى
ئەن دېيىشتا ئاسلاپ گۇ بىلگا كەرە مۇنكىرلەرنى ـــــــــ
دېگەن يېغىش ھەم ئاۋا دېگەن ھەققى ـ ٥٠٠٠ ـــــــــ
دېيىشتا كېلىمگا ھەققى ـ ٥٠٠٠ ئۇنىڭ ئۈچۈن يىل ئۇ ـــــــــ
دېگەن كېلىمگا ھەققى ـ ٥٠٠٠ ئۇنىڭ ئۈچۈن يىل ئۇ ـــــــــ

ناڪ ملڪ ڪڏهڪ ڀصصا ڀڀصڀڪ ——— ٢

ووصڏڪ وڀڪ ٻڀڪ صڀڀ ڏڪڀڪ ——— ٢

ڀسڀڏڪڪ ٻڪ ڏڪ ڀڀڪ ڪڀڪڏڪ ڀڪڀڪڪ ٢

ڏڪڏڪ ڀڪڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڪڏڪ ڀڪڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ ڪڀڪڪ ڀڪڪڏڪ

ملء كمن ويتوضع معنا يعلن يلقى
معنا يعلن. يسمون ضم يعلن لهذا ينتج
يفنا ونتهل يبد غيضة ذبنة يهيأ هيج ج
يعلن صم يهلفهة ويلهصيته هي يلصه ج
يلمو ويعلمه معنا نهم سهلا تسهل هلهيمو
ونهل لمو يبدل هيجا يحصنا يلل يكا ج
يكم ينتهم ويتوضع معنا يعلن يلقى
معنا يعلن. يسمون ضم يعلن لهذا ينتج
يفنا ونتهل يبد غيضة ذبنة يهيأ هيج ج
يعلن صم يهلفهة ويلهصيته هي يلصه ج
يلمو ويعلمه معنا نهم سهلا تسهل هلهيمو

ترجمهٔ وضوء. ۴ اما بیدء بسم الله الرحمن الرحیم
وبالله نستعین بر خیر ابتدای صورت وضوء چنین است
ـــــــ ۲ ـــــــ
بشوید هر دو دست تا بند گوشها بار سه
ـــــــ ۲ ـــــــ
بشوید روی از بن موی سر تا زیر ذقن و از
ـــــــ ۲ ـــــــ
گوش تا گوش بار سه
ـــــــ ۲ ـــــــ
بشوید دست راست تا آرنج بار سه
ـــــــ ۲ ـــــــ
بشوید دست چپ تا آرنج بار سه
ـــــــ ۲ ـــــــ
بمالد سر و بهر قدر که بمالد روا بود
ـــــــ ۲ ـــــــ
بمالد هر دو پای تا بند گوشها بار سه
ـــــــ ۲ ـــــــ
بمالد پای راست بر پای چپ و پای چپ بر پای
ـــــــ ۲ ـــــــ
راست و بهر قدر که بمالد روا بود
ـــــــ ۲ ـــــــ
۴ پس بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من
المتطهرین واجعلنی من عبادک الصالحین

בְּאַרְצְכֶם לְמִקְנֶה לָכֶם אֲחֻזַּת עוֹלָם וְיָצָא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְגוֹי קָדוֹשׁ
כָּל הַנְּפָשׁוֹת הַיּוֹצְאוֹת מִמִּצְרַיִם שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה
בְּמִצְרַיִם וַיָּמָת הוּא וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ
אֹתָם וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ
הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ
וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי
מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת פִּתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס וְכָל אֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ
כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר
עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת
אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן
אֶת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל הָאָבְנָיִם אִם בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ
וְאִם בַּת הִוא וָחָיָה וַתִּירֶאנָה הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת הַיְלָדִים
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת וַתֹּאמֶרְנָה הַמְיַלְּדֹת אֶל פַּרְעֹה
כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא
אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם
וַיַּעַצְמוּ מְאֹד וַיְהִי כִּי יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם
בָּתִּים וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה
תַּשְׁלִיכוּהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת
בַּת לֵוִי וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא
וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ
תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם
בַּסּוּף עַל שְׂפַת הַיְאֹר וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לָדְעָה מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ
וַתֵּרֶד בַּת פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל יַד הַיְאֹר
וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ
וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר
מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל בַּת פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי
לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת הַיָּלֶד וַתֹּאמֶר לָהּ
בַּת פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת אֵם הַיָּלֶד וַתֹּאמֶר לָהּ
בַּת פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת
שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִקֵהוּ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ
לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן
הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו
וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו וַיִּפֶן
כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל
וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשֵׁי עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע
לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ
הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ
לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן
וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה
וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים
וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאנָם וַתָּבֹאנָה אֶל רְעוּאֵל
אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם וַתֹּאמַרְנָה אִישׁ מִצְרִי
הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וְהִשְׁקָה אֶת הַצֹּאן וַיֹּאמֶר
אֶל בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קִרְאֶן נָא לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם
וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ וַיִּתֶּן אֶת צִפֹּרָה בִּתּוֹ לְמֹשֶׁה
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה
וַיְהִי בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם
אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים
וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן
אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה
אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ
וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה
הַגָּדוֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא בָעַר הַסְּנֶה וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר אַל תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי
אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי
אֶת מַכְאֹבָיו וָאֵרֵד לְהַצִּלוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ
הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל מְקוֹם
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְעַתָּה הִנֵּה
צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לֹחֲצִים אֹתָם וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ
אֶל פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה
עִמָּךְ וְזֶה לְךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם
תַּעַבְדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר לֵךְ וְאָסַפְתָּ
אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת הֶעָשׂוּי
לָכֶם בְּמִצְרָיִם וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְיָד חֲזָקָה וְשָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת
מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ
רֵיקָם וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמֵגָרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרָיִם
וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ
לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מַה זֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה
וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה
מִפָּנָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיַּחֲזֵק בּוֹ וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה
עוֹד הָבֵא נָא יָדְךָ בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִא וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת
כַּשָּׁלֶג וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל חֵיקוֹ וַיּוֹצִא מֵחֵיקוֹ
וְהִנֵּה שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ וְהָיָה אִם לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל
הָאֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִנוּ לְקוֹל הָאֹת הָאַחֲרוֹן וְהָיָה אִם לֹא יַאֲמִינוּ גַּם
לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר
וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל
גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ
פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ
וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלָח
וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי
דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ
וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן וְדִבֶּר הוּא לְךָ אֶל הָעָם
וְהָיָה הוּא יִהְיֶה לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה לּוֹ לֵאלֹהִים וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה
תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתֹת וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יֶתֶר
חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה
הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה
מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם
לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת הָעָם וְאָמַרְתָּ אֶל
פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת בְּנִי
וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ וַיְהִי בַדֶּרֶךְ
בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת
אֶת עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אָתָּה לִי וַיִּרֶף
מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלוֹת וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ
לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ
וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל הָאֹתוֹת
אֲשֶׁר צִוָּהוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִי רָאָה אֶת עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת עַמִּי
וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח
אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְהוָה וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בַחָרֶב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסִבְלֹתֵיכֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם
מִסִּבְלֹתָם וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת שֹׁטְרָיו
לֵאמֹר לֹא תֹסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם הֵם
יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן וְאֶת מַתְכֹּנֶת לְבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל כֵּן הֵם
צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים
וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל יַשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ
אֶל הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר וַיָּפֶץ הָעָם
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לְתֶבֶן וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ
מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם
לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַּעֲשֶׂה כֹּה לַעֲבָדֶיךָ תֶּבֶן אֵין נִתָּן
לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ נֻכָּים וְחָטָאת עַמֶּךָ
וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה
וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
וַיִּפְגְּעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת רֵיחֵנוּ
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹג אֹתָנוּ וַיָּשָׁב מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרֵעוֹתָה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי
וּמֵאָז בָּאתִי אֶל פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ
אֶת עַמֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי
בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי
וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם
אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֶת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת
נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי
לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת
מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם
וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר בֹּא דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיְשַׁלַּח
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וְאָנֹכִי עֲרַל שְׂפָתָיִם וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל בְּנ

ميخ يمك جعونتا حبا هو هن حمنا
ثلا. ٣. لي قنا نعلام حبا صاا معنا
شاح لهفا جنح نالتا جلعا قنيما ٣.
يلهو جنح لي حمنا. حمنا جيتتا ١٠٠
جلاح يهي هيم صلاح جعونتا هنه لي
جلاح جنح لي حمنا. حمنا جيتتا ١٠٠
جعونتا عدلا ونكا لي جلاح نح يلتا
جنا ٢٠. هنا لا نلاعج نكا قنا نعلام حبا
لي نكا لاح جلاح حمنا معلام حبا
جنح لي حمنا هنه لي جلاح نح يلتا
جعونتا عدلا ونكا لي جلاح نح يلتا
ميخ يمك جعونتا حبا هو هن حمنا
ثلا. ٣. لي قنا نعلام حبا صاا معنا
شاح لهفا جنح نالتا جلعا قنيما ٣.
يلهو جنح لي حمنا. حمنا جيتتا ١٠٠

ומתפלל שמנה עשרה. ר' יוחנן אמר כל המתפלל צריך שיכוין בראשונה ובאחרונה. ר' חנינא בר פפא אמר כל המתפלל תפלה של שחרית צריך שיהא רואה את עצמו כאילו שכינה כנגדו שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד. ר' יהושע בן לוי אמר כל המתפלל צריך שיהא רגליו כשתי רגלי אריה שנאמר כאריה ישאג כי על דבר ה' אלקיך ילך

ولكم عبدا يعوذنا. ٢٠ فجاز يوشع
ويشتختم لا يزاج ينبغ صفصاف يعوذنا
فيلك صبح صفوفهم وبعدهم ويبط
جوه صعوذنا عبوره صفوفهم وبعدهم
فيعلم لله ٢٠ صفصاف يزاج ليلجا ولكم
وعيناه ٢٠ صفصاف يزاج ليلجا ولكم
لكم يعوذنا صفوفهم وبعدهم فيعلم
لكصفصاف يعوذ صفوفهم وبعدهم
وعيناه ٢٠ صفصاف يزاج ليلجا ولكم
يعوذنا لكم صفوفهم وبعدهم فيعلم
ولكم عبدا يعوذنا. ٢٠ صفصاف يزاج

ואיתא לה לכתחלה ובדיעבד ואפילו
מחתה בידה או בשפופרת או בכוס
אחר אם יש בו כדי לשרות בו
ג' ביצים ואינו נמאס על בני
העיר הרי זה מים שאובין
ופסולין לטבילה ואם לאו
הרי זה מים שאובין
ופסולין לטבילה ואם לאו
הרי זה מים שאובין
ופסולין לטבילה ואם לאו

ملكاً يعبدها يعقوبنا وجلبه في قد
يتعد لهويتا ولمكنز. شنه يزول لمؤنكلم
يعقوبنا. ٣. ملك ده دين يحرمه قولكم -
ديلكم نعم نشلمه ضلكا من ديعقب
تنعل. نعمكم هدهنا ضلمه. ضلكا نعمتهم
لولكم وصلك نم ديلمزنه نشلمه نفر
ديلعلكه. صده ين: ديع بك نشلم ديسم معتز
بزء هم لعنز ديك لين لهوتز ديعنهمع
ملعتهم نتنلم. ولتنمه هيلك سنا
يفتح هيم معتلم. ولتنبهمه نفتح
٣٠ فيع هنا لنتلم ده نشلم بك نعم
نهلع لهم نعمتا. ولك هنهمه نعمتز
يتعد لهويتا ولمكنز. شنه يزول لمؤنكلم
نعلكم نعلكم

ما هذا بعلمنا بل هو عاصفة نحنا لمعلوم
لمعلوم عاصفتنا وخابتنا حتى لمعلوم ح
نحنا وهو لمعلوم عاصفتنا. هذا ان يحكم
عاصفتنا. حتى اعلمنا بين ايلى يعطى ملك
ليعنى قايمنا ملك عاصفتى سلطنا يعلم
بلا ملى هلها سلايمتر ايمان يوم يمنى
وعصصصو يعنى عصفتنا هنى ايمها ملكنا
ملكلى هنى ايلها وعنى عاصفتنا هنى
نحنا يعطيلا يعاصفتنا. نى فنحى عنى عصفتنا
لا هنالمر يعلمنا هى عاصفتر نحنا لمعلوم
لمعلوم عاصفتنا وخابتنا حتى لمعلوم ح
نحنا وهو لمعلوم عاصفتنا. هذا ان يحكم
عاصفتنا. حتى اعلمنا بين ايلى يعطى ملك
ليعنى قايمنا ملك عاصفتى سلطنا يعلم
بلا ملى هلها سلايمتر ايمان يوم يمنى
وعصصصو يعنى عصفتنا هنى ايمها ملكنا
ملكلى هنى ايلها وعنى عاصفتنا هنى
نحنا يعطيلا يعاصفتنا. نى فنحى عنى عصفتنا
لا هنالمر يعلمنا هى عاصفتر نحنا لمعلوم

ולא יוכל לעמוד בפניהם. ואם יבואו עליו בחזקה ויכבשו את
מקומו ויגלו אותו ממקומו ויעבירו אותו מן הדרך אשר הוא
הולך בה ויעמדו במקומו ויעשו את כל אשר עשה. ואם
יבואו עליו בחזקה ויכבשו את מקומו ויגלו אותו ממקומו
ויעבירו אותו מן הדרך אשר הוא הולך בה ויעמדו במקומו
ויעשו את כל אשר עשה. הרי אלו כשני מלכים שבאו
על מלך אחד ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד שנים עשר
מלכים ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד שלשים מלכים
ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד מאה מלכים ונצחוהו
ונתגלגל הדבר עד אלף מלכים ונצחוהו ונתגלגל
הדבר עד רבבה מלכים ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים מלכים ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים לשונות ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים אומות ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים מדינות ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים מלכים ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד
שבעים ושנים מלכים ונצחוהו ונתגלגל הדבר עד

ذِي صَوَّ كُلَّ فَلَمْ يَجِدْ مِنْهُ بِلَادَةً حَتَّى بَلَغَ
ذِي فَصَدَ بِلَادَهُ وَعَبَّأَهُ مِنْ كُلِّ حَتَّى يَجِدَهَا عِنْدَهُ
مِنْهُ مِنْ كُلِّ كَيْتَ وَيَعْمَلَهُ فِي حَلْقِ بَعْدَهَا
بَلَغَهَا فَعَمِلَهَا وَيَعْمَلَهَا ٨ لَيْسَ
وَيَعْمَلَهَا فِي حَوْضِ فَعَمِلَهَا وَعَلَّقَ مِنْهَا وَيَعْمَلَهَا
لَهُ بَعْدَهَا بَلَغَهَا فَعَمِلَهَا وَيَعْمَلَهَا وَعَلَّقَ
ذِي صَوَّ كُلَّ فَلَمْ يَجِدْ مِنْهُ بِلَادَةً حَتَّى بَلَغَ
يَعْمَلَهَا فِي بَعْدَهَا فَعَمِلَهَا ٦ وَيَعْمَلَهَا
فَعَمِلَهَا وَعَلَّقَ مِنْهَا وَيَعْمَلَهَا ٨ لَيْسَ
وَيَعْمَلَهَا فِي حَوْضِ فَعَمِلَهَا وَعَلَّقَ مِنْهَا وَيَعْمَلَهَا
لَهُ بَعْدَهَا بَلَغَهَا فَعَمِلَهَا وَيَعْمَلَهَا وَعَلَّقَ
ذِي صَوَّ كُلَّ فَلَمْ يَجِدْ مِنْهُ بِلَادَةً حَتَّى بَلَغَ
يَعْمَلَهَا فِي بَعْدَهَا فَعَمِلَهَا ٦ وَيَعْمَلَهَا
فَعَمِلَهَا وَعَلَّقَ مِنْهَا وَيَعْمَلَهَا ٨ لَيْسَ
وَيَعْمَلَهَا فِي حَوْضِ فَعَمِلَهَا وَعَلَّقَ مِنْهَا وَيَعْمَلَهَا
لَهُ بَعْدَهَا بَلَغَهَا فَعَمِلَهَا وَيَعْمَلَهَا وَعَلَّقَ

ڪهڙا ڪپڙا پائڻ گهرجن ۽ ڪهڙا نه پائڻ گهرجن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ مڪروهه آهن ۽ ڪهڙا نه مڪروهه آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ مستحب آهن ۽ ڪهڙا نه مستحب آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ حرام آهن ۽ ڪهڙا نه حرام آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ مباح آهن ۽ ڪهڙا نه مباح آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ مڪروهه تحريمي آهن ۽ ڪهڙا نه مڪروهه
تحريمي آهن ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ مڪروهه تنزيهي آهن
۽ ڪهڙا نه مڪروهه تنزيهي آهن ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ
خلاف اولي آهن ۽ ڪهڙا نه خلاف اولي آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ جائز آهن ۽ ڪهڙا نه جائز آهن ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾
ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽
ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ
۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽
ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ
۾ ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽
ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ
۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽
ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ
۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت نه
آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا
پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت نه
آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا
نه پائڻ ۾ ڪراهت آهي ۽ ڪهڙا ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت
آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا
ڪپڙا پائڻ ۾ ڪراهت نه آهي ۽ ڪهڙا نه پائڻ ۾

ڤنڪ . ⁊ ڪ ڤيڻ ڤيڊ ڏيڃ ليڃو ديمو ڏڏ ڏڏ ڏيڃ
ڤڤيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ
ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ ڏڏ ڏيڃ

صوبه هزمنختز معلى لمه ضلنج ديز
هغ بختز ديد كصحنه. بلهم. حمن ديو خصتج
بهلا. ٤ لمي بيز بيزم حصهنا معيو ديو
هزمنختز تنز خه نيكم حصيا ديو مه حضحنتز
ى صحيد ديمصو هلله ديللز ديو مه حضحنتز
بلهم حصهنختز بنتختز حلد. ذمتم بهمه مـ
ديزحضه له ضلهز بلهم حصهنا ديز ذمتم بهمه
بحجم صلصلم بلهم حصهنا بنتختز حلد ذمتم بهمه
ديز لمللج ديللز معلى بيز حضحنتز هزمنختز
صضنلم ذمحز ديمصختختز بحجم صضم هي.
هلله ديللز ديو مه بيز حضحنتز بحجم صضم
معيلهم صضم هلله ديللز ديو مه بيز حضحنتز
مهز بلهم هزمنختز. ديو مه بيز حضحنتز
معيلهم صضم هلله ديللز ديو مه بيز حضحنتز
هلله ديللز ديو مه بيز حضحنتز هزمنختز
ديزحضه معيلهم صضم هلله ديللز ديو مه بيز حضحنتز

ه‌مقل ىمنمد ك‌ى مق هنر ويدار زنه تمصلكر
ندد ك‌ فصلك تنا لميلك ىك هلير ئنـــر
ك‌ فهيما ني لمنه تنا سكيم فم صويه ئزئـــر
ويصه خسكها ويلير ئنمر حمتا ستا ويلمصه
ىيه هل نيدا لمولصنطر ونحصفه هدلـــا
ومقل ىمنمد ك‌ى مق هنر ويدار زنه تمصلكر
ندد ك‌ فصلك تنا لميلك ىك هلير ئنـــر
ك‌ فهيما ني لمنه تنا سكيم فم صويه ئزئـــر
ويصه خسكها ويلير ئنمر حمتا ستا ويلمصه
ىيه هل نيدا لمولصنطر ونحصفه هدلـــا
دمنك ويلمصه نيه هل نيدا لمولصنطر ونحصفه هدلـــا
لحنك لمصنه ويدلير صويه لحزا. ٣. نيدا لمنيصه
هل نيزك ويصيفك صمه ويك سكيصه سزا ـــر
نيدا ويكلك ووينطر ونيزك لحلك هل سيزر
ك‌ لحنك لمصنه سم خسكها ويلير ئنـــر
ئنئك. ٢. نيدا ويصوه فونيزك ديم ويلير

حنّا ظالم وَحدهُ ويُسلّم جَمعًا كبيرًا
مِن شرّ ما يَصنعون. وَلمّا أَتَوا إِلى
المَوضِع الَّذي يُقالُ لَهُ الجُمجُمَة
صَلَبوهُ هُناكَ مَعَ المُذنِبَينِ واحِدًا
عَن يَمينِهِ وَآخَرَ عَن يَسارِهِ. وَقالَ
يَسوعُ أَبَتِ اغفِر لَهُم لِأَنَّهُم لا
يَعلَمونَ ما يَصنَعون. وَاقتَسَموا
ثِيابَهُ وَاقتَرَعوا عَلَيها. وَوَقَفَ
الشَّعبُ يَنظُرون. وَكانَ الرُّؤَساءُ
يَسخَرونَ بِهِ مَعَهُم وَيَقولون
خَلَّصَ آخَرين فَليُخَلِّص نَفسَهُ
إِن كانَ هُوَ المَسيحَ مُختارَ اللهِ.
وَكانَ الجُنودُ أَيضًا يَستَهزِئونَ بِهِ
وَيَأتونَ إِلَيهِ وَيُقَدِّمونَ لَهُ خَلًّا
وَيَقولون إِن كُنتَ أَنتَ مَلِكَ
اليَهودِ فَخَلِّص نَفسَكَ. وَكانَ
عَلَيهِ عُنوانٌ مَكتوبٌ بِالحُروفِ
اليونانِيَّةِ وَاللاتينِيَّةِ وَالعِبرانِيَّةِ
هَذا هُوَ مَلِكُ اليَهود. وَكانَ
أَحَدُ المُذنِبَينِ المَصلوبَينِ مَعَهُ
يُجَدِّفُ عَلَيهِ وَيَقول أَلَستَ
أَنتَ المَسيحَ فَخَلِّص نَفسَكَ
وَإِيَّانا. فَأَجابَ الآخَرُ وَانتَهَرَهُ
قائِلًا أَلا تَخافُ اللهَ وَأَنتَ
تُعاقَبُ بِالعُقوبَةِ عَينِها. أَمّا
نَحنُ فَبِالعَدلِ لِأَنَّنا نَنالُ جَزاءَ
ما اقتَرَفَت أَيدينا وَأَمّا هَذا
فَلَم يَعمَلْ سوءًا. وَقالَ لِيَسوعَ
اذكُرني يا رَبُّ مَتى جِئتَ في
مَلَكوتِكَ. فَقالَ لَهُ يَسوعُ الحَقَّ
أَقولُ لَكَ إِنَّكَ اليَومَ تَكونُ
مَعي في الفِردَوس. وَكانَ نَحوُ
السّاعَةِ السّادِسَةِ فَكانَت ظُلمَةٌ
عَلى الأَرضِ كُلِّها إِلى السّاعَةِ
التّاسِعَة. وَأَظلَمَتِ الشَّمسُ
وَانشَقَّ حِجابُ الهَيكَلِ مِن
وَسَطِهِ. وَنادى يَسوعُ بِصَوتٍ
عَظيمٍ وَقال يا أَبَتِ في يَدَيكَ
أَستَودِعُ رُوحي. وَلَمّا قالَ هَذا
أَسلَمَ الرّوحَ. فَلَمّا رَأَى قائِدُ
المِئَةِ ما حَدَثَ مَجَّدَ اللهَ
وَقال بِالحَقيقَةِ كانَ هَذا
الإِنسانُ بارًّا. وَلَمّا رَأَى الجُموعُ
الَّذينَ اجتَمَعوا لِهَذا المَشهَدِ
ما حَدَثَ رَجَعوا وَهُم يَقرَعونَ
صُدورَهُم. وَوَقَفَ جَميعُ مَعارِفِهِ
مِن بَعيدٍ وَالنِّساءُ اللَّواتي تَبِعنَهُ
مِنَ الجَليلِ يَنظُرنَ هَذا كُلَّهُ.

ﻣﻴﻤﻴﻠﻰ ﺑﺎﺭ ﺳﻮﺍﺭ ﺑﻮﻟﻮﺕ ﻭﻴﻠﻰ ﺷﻴﺦ ﻣﻴﻨﺼﻮﺭ

ﺑﻮﻟﻮﺕ ﻟﻴﻠﻪﻣﻴﻠﻪ ﺩﻩ ﺑﻨﻮﺭﻯ ﻣﻴﻨﻮﻟﻮﻥ ﻣﻪ ﻣﻴﻨﺼﻮﺭ ﻟﻴﻠﻪ ﺩﻩ ﻣﻴﻨﺼﻮﺭ ﻳﻌﻤﻰ ﻟﻴﻠﻪ

ملك شاه لكم بنين وبنات من بنت ملوك
بنو عمك لم يكفهم ان قتلوا ابن عمهم حتى
اخذوا ثأره منهم ٥ فاصبحوا يتمنون
موته ويقولون لولا فلان لاصبنا ملك
كبير ويحلفون بطلاق نسائهم وعتق
رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا بقتله
وهم كاذبون في ايمانهم ٦ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ٧ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ٨ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ٩ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٠ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١١ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٢ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٣ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٤ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٥ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٦ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٧ فاصبحوا
يتمنون موته ويقولون لولا فلان لاصبنا
ملك كبير ويحلفون بطلاق نسائهم
وعتق رقيقهم انهم ما قتلوه ولا رضوا
بقتله وهم كاذبون في ايمانهم ١٨ فاصبحوا

ויומתם - ויסקלוהו. ומזה נראה דכתיב
בת איש זונה לבית אביה ונ"ל דהיינו פת לכם
מלשון אוכל תם ופשוט דה"ק אוכל פת לכם
ומזונותיה ע"י בעלה - ומה ע"י בעלה
מזונותיה מזומנין לה אבל אם היא זונה
ומפסדת ע"י בעלה מזונותיה מזומנין לה
ומה ע"י אביה שאין מזונותיה מזומנין לה
ומפסדת ע"י בעלה לא כל שכן. ויש
לומר דה"ק אוכל פת לכם ומזונותיה
מזומנין לה ע"י בעלה ומה ע"י אביה
שאין מזונותיה מזומנין לה ומפסדת ע"י
בעלה לא כל שכן. ויש לומר דה"ק
אוכל פת לכם ומזונותיה מזומנין לה
ע"י בעלה ומה ע"י אביה שאין מזונותיה
מזומנין לה ומפסדת ע"י בעלה לא כל
שכן. ויש לומר דה"ק אוכל פת לכם
ומזונותיה מזומנין לה ע"י בעלה ומה
ע"י אביה שאין מזונותיה מזומנין לה
ומפסדת ע"י בעלה לא כל שכן. ויש
לומר דה"ק אוכל פת לכם ומזונותיה
מזומנין לה ע"י בעלה ומה ע"י אביה
שאין מזונותיה מזומנין לה ומפסדת ע"י
בעלה לא כל שכן. ויש לומר דה"ק
אוכל פת לכם ומזונותיה מזומנין לה
ע"י בעלה ומה ע"י אביה שאין מזונותיה

ڤيلا نمصتيا ملعلع فيتيتير ٥فتيمهام

ڤمصمتم هدتا

فيتتم يلي ٥تلعيم

ڤمهملا ٥تهفا ڤيتم تلعم تيلصا ٥ڤيلعم

٥ڤهتا تلم ٥تيتم ڤم ڤمهتا ٥تلعيم

٥ڤلتيم ٥ڤمدتسمم تيتلم هلم ٥تيتيم

تلم ٥ڤيلم يلم ڤمتيتم ٥تهفاتيم ٢ ڤمتيم

٥تسا٢ مم ڤمتيتسمم ٥تيا ٥تصلمل ٥تلا

ڤيتم هلا ٥تلعيم تيتيا لم ٥٢ هلمهتيم

ڤمتيتسمم تيتلا تلمهلا ٥تسا٢ مم ٥تيا

ڤيتم

ⵜⵉⵏⵏⵉ ⵢⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵓⵔⵜⵉⵖ ⵙⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ
ⵏⵜⵜⴰ ⵢⵓⵔ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ
ⵏⵏⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ

ضرفاعلم وذسعلم هوعيها. ٥٣٥٠ ويحالبخت
ويه ويضفاعلم وذسعد هي هلنه دسالبخت ضو
ويتسنا هنيم نيم هلو ويحا ويسالبخت هنهتس
وهنيم- ٤. لهنا نيمه ويعتهيس نيتم هلو.
دسالبخت وسا سلم ويهيزا هي حتن هوعيها
لصو نيم هلو هنيم نيسنا نيمه نهتنلم ويحا
ويعتهيس نيتم هلو ٣. نيمه لنا ويضفاعلم
هنهتس نيتم لصو سوحم ٢. نيمه سلنا ونهيم
لنه حتن وهيم ويسوحم هيوتلم صولتم نا٠ صو
لنومسنا هلنهتنا وزم هيلو هيتهيس نيتم
نا٠ هوعيها سوحم نيوتلم ٠حتن لحا
ويعتهيس نيتم هلو سوحم لنومسنا هلنهتنا
وزم هيلو هيتهيس نيتم هلو سوحم لنومسنا
هلنهتنا وزم هيلو هيتهيس نيتم هلو سوحم

ولد ملك بابل حين يجتمع جميع اهل
ملك مدينة وعلى صغر راسه يعلمون
وعندهم كتب من مدينة يحسن هو
يعتقد ولد ذلك يحسن هو مدينة

ולא יהיה לו לעולם ולא יהיה לו עוד ולא יהיה לו עוד ולא יהיה לו עוד

ⲉⲣⲁⲥⲙⲟⲥ ⲙⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲁⲣⲝ

ويذهب الى معبد ايصا في صيد سفينة. الاصباح
يذهب الى معبد ايصا في صيد سفينة. الاصباح
يذهب الى معبد ايصا في صيد سفينة. الاصباح
ي

مكتبة جامعة الملك سعود بالرياض قسم المخطوطات ٥٤٥٠٩

الملك لعبده يوسف ثم الى : ٢ : صفحة بيد اخرى وفيه ٢٠ سطرا

وقد بلغ ثم الى ٢ : ٢٠ : سطرا بخط مغربي جيد وفيه

مقروء بلا علامة ثم الى ٢ : ٢٠ : سطرا بخط مغربي

جيد وفيه ٢٠ سطرا بخط مغربي جيد وفيه ٢٠ سطرا

بخط مغربي جيد وفيه ٢٠ سطرا بخط مغربي جيد

وضعتمه ٣ : ٦ : يخبأ هي حلل من وجلست

وأطعمت خبز . وعصيرة ليصنع وجاءكم، وضعوه

يعبدة للكي لحمتعم ويسوءوا إلى وبعضه : ٤ : حلل من وجع

وطلع : ٤ : لعنا يحبة للكي لم لحمتعنا .

حليم وبعثت لعكيم وتوجهوا فعل ثم لا

للا فعوا حتى فيه لعنا فعلى وعيشوا

لأنوا وجاءوا . ولا نجد أخوا وجيئتعموا .

وضعتم وضعوه . ٥ . يأنا صوبي تحت خالهم

يعبد لعبيد ما وعصوا فوقها وجاءهم : ٤ : للكي

لم ويسوء بعبيد فعلى للكي : ٨ : لعنا

يعبدة للكي لم لحمتعنا ويسوء حفيد : ٥ : :

وطلع : ٤ : لعنا يحبة للكي لم لحمتعنا .

ولد الله محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن الياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

ويقال

يدنبز وحصوا هيمد مهيع يلبوه يهك هيلاشم
يطفت نيدي نيمرا يعتصيم لبيم دنفصمرا
.ד تكفيلا ضيا ول ولليم ينمخيلا لعصيم
نيمز ليبم .ה تيلا نيلا يعطيم لبيم ولم دضيز ينمرا
.ה نيزاس نيلا يعطيم نصوا نيمز يلاشم
ينيم سيبا نيلا يعطيم ولم ولليم .ה ضمنطا يعلوليم تيلاضما
سيبا نيلا يعي ىطيبا .ה ضمنطا يعلوليم تيلاضما
ينيم سيبا نيلا يعي ىطيبا هيلاز ليعضو ضمنيم
نيمز نيلا يعي ىطيبا .ה نيلا يعي ىطيبا
ينيم سيبا نيلا يعي ىطيبا .ה نيلا يعي ىطيبا
ينيم سيبا نيلا يعي ىطيبا .ה نيلا يعي ىطيبا

ولمّا كان هذا الكتاب مشتملًا على ذكر الأعداد وكيفيّة استخراج مجهولاتها بالطرق الحسابيّة وكان العدد ينقسم إلى صحيح وكسر وكان الكسر ينقسم إلى كسر مفرد وكسر مركّب وكان المركّب ينقسم إلى ما يكون مضافًا وإلى ما يكون معطوفًا وكان المضاف ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى صحيح وإلى ما يكون مضافًا إلى كسر وكان المعطوف ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على صحيح وإلى ما يكون معطوفًا على كسر وكان المضاف إلى الصحيح ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مفرد وإلى ما يكون مضافًا إلى مركّب وكان المضاف إلى المفرد ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى غير مخرج وكان المضاف إلى المخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المعطوف على الصحيح ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مفرد وإلى ما يكون معطوفًا على مركّب وكان المعطوف على المفرد ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على غير مخرج وكان المعطوف على المخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج وكان المعطوف على مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المعطوف على الكسر ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على كسر مفرد وإلى ما يكون معطوفًا على كسر مركّب وكان المعطوف على الكسر المفرد ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على غير مخرج وكان المعطوف على مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج وكان المعطوف على مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى الكسر المفرد ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى المركّب ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج وكان المضاف إلى مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون مضافًا إلى مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المعطوف على الكسر المركّب ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على غير مخرج وكان المعطوف على مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج وكان المعطوف على مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المعطوف على الصحيح والكسر ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مفرد ومركّب وإلى ما يكون معطوفًا على مركّب ومركّب وكان المعطوف على المفرد والمركّب ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على غير مخرج وكان المعطوف على مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج وكان المعطوف على مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج غير مخرج وكان المعطوف على المركّب والمركّب ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على غير مخرج وكان المعطوف على مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج وكان المعطوف على مخرج غير مخرج ينقسم إلى ما يكون معطوفًا على مخرج غير مخرج مخرج وإلى ما يكون معطوفًا على

ا ملكاه حتم بنيا هلا كه مهملك هل هلكت
أهمزا حمن ويه هلا لمهدا بلاب هنهنت. ٨٠٠
بلاب ويهنا لمهدا بلاب ملكاه حتم بنيا هلا
هلكت هلا. ٣ حلاتا ويتا بنتا هلا هلا هيا بلاب
لمهدا بلاب ملكاه حتم بنيا هلا هلكت هلا.
٢ حلاتا ويتا بنتا هلا هلا هيا بلاب لمهدا
بلاب ملكاه حتم بنيا هلا هلكت هلا. ٢
حلاتا ويتا بنتا هلا هلا هيا بلاب لمهدا
بلاب ملكاه حتم بنيا هلا هلكت هلا. ٨

ملكة فيزا يعتمد بعد تصديقه تاذا ويوفيكر

له ملكاهم حتر يسوع يعتنا تلميذ صوبم يسوع

يعتقدم ذمنا وتلفهم حاهتا بعلم صليا تلاه

ذمنا صوه يلهلم فيا لهمها صبم فيلتا يوه بر

فيلا يابوك بعد تلهوم يكل ولك حتر حمبا يسم بر

تلاه وبتنا شنا يتاتر تعلنا تلميذ حاولها تنه له

تلاه تنه لهلم. تلهوم ويلاحوه تنبتا ٢٥٠٠٠

كعصا تدبنا

وبَعْدَ ذٰلِكَ تَوَضَّأَ وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ. ٩. ثُمَّ خَرَجَ فَأَتَى
مَكَانَهُ وَجَمَعَ جَمِيعَ غِلْمَانِ خَادِمِهِ وَقَالَ لَهُمْ إِنَّ هٰذَا
سَيِّدُكُمْ وَمَوْلَاكُمْ وَأَنَا عَبْدُهُ وَخَادِمُهُ وَقَدْ بِعْتُهُ مِنْهُ
بِكَذَا وَكَذَا دِينَارًا وَقَدْ قَبَضْتُ ثَمَنَهُ. ٢٠. فَعِنْدَ ذٰلِكَ
قَالَ لَهُمْ سَيِّدُهُمْ وَمَوْلَاهُمْ أَنَا قَدْ أَعْتَقْتُكُمْ وَوَهَبْتُكُمْ
لِهٰذَا الْعَبْدِ وَجَعَلْتُكُمْ غِلْمَانًا لَهُ وَخَدَمًا. ٢١. ثُمَّ
أَخَذَ الْعَبْدُ الْمَذْكُورُ جَمِيعَ مَا كَانَ لِسَيِّدِهِ وَمَوْلَاهُ
مِنَ الْمَالِ وَالْعَقَارِ وَالْغِلْمَانِ وَالْخَدَمِ وَالْمَوَاشِي
وَالْأَمْتِعَةِ وَالْأَثَاثِ وَالْأَوَانِي وَالْفُرُشِ وَالْأَغْنَامِ
وَالْأَبْقَارِ وَالْجِمَالِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ
وَالْعَبِيدِ وَالْإِمَاءِ وَالْجَوَارِي وَالْغِلْمَانِ وَالْخَدَمِ
وَالْمَوَاشِي وَالْأَمْتِعَةِ وَالْأَثَاثِ وَالْأَوَانِي وَالْفُرُشِ
وَالْأَغْنَامِ وَالْأَبْقَارِ وَالْجِمَالِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ
وَالْحَمِيرِ وَالْعَبِيدِ وَالْإِمَاءِ وَالْجَوَارِي وَالْغِلْمَانِ
وَالْخَدَمِ وَالْمَوَاشِي وَالْأَمْتِعَةِ وَالْأَثَاثِ وَالْأَوَانِي
وَالْفُرُشِ وَالْأَغْنَامِ وَالْأَبْقَارِ وَالْجِمَالِ وَالْخَيْلِ
وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ وَالْعَبِيدِ وَالْإِمَاءِ وَالْجَوَارِي
وَالْغِلْمَانِ وَالْخَدَمِ وَالْمَوَاشِي وَالْأَمْتِعَةِ وَالْأَثَاثِ
وَالْأَوَانِي وَالْفُرُشِ وَالْأَغْنَامِ وَالْأَبْقَارِ وَالْجِمَالِ
وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ وَالْعَبِيدِ وَالْإِمَاءِ
وَالْجَوَارِي وَالْغِلْمَانِ وَالْخَدَمِ وَالْمَوَاشِي وَالْأَمْتِعَةِ
وَالْأَثَاثِ وَالْأَوَانِي وَالْفُرُشِ وَالْأَغْنَامِ وَالْأَبْقَارِ
وَالْجِمَالِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ وَالْعَبِيدِ
وَالْإِمَاءِ وَالْجَوَارِي

ومن يعتصم بالله فقد هدي الى صراط مستقيم ٭ يا ايها الذين
امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون ٭ واعتصموا
بحبل الله جميعا ولا تفرقوا ٭ واذكروا نعمت الله عليكم اذ كنتم
اعداء فالف بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخوانا ٭ وكنتم على
شفا حفرة من النار فانقذكم منها ٭ كذلك يبين الله لكم آياته
لعلكم تهتدون ٭ ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويامرون
بالمعروف وينهون عن المنكر ٭ واولئك هم المفلحون ٭ ولا
تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا من بعد ما جاءهم البينات
واولئك لهم عذاب عظيم ٭ يوم تبيض وجوه وتسود وجوه
فاما الذين اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا
العذاب بما كنتم تكفرون ٭ واما الذين ابيضت وجوههم
ففي رحمة الله هم فيها خالدون ٭ تلك آيات الله نتلوها
عليك بالحق وما الله يريد ظلما للعالمين ٭ ولله ما في
السموات وما في الارض والى الله ترجع الامور ٭ كنتم
خير امة اخرجت للناس تامرون بالمعروف وتنهون عن
المنكر وتؤمنون بالله ولو امن اهل الكتاب لكان خيرا
لهم منهم المؤمنون واكثرهم الفاسقون ٭ لن يضروكم الا
اذى وان يقاتلوكم يولوكم الادبار ثم لا ينصرون ٭ ضربت
عليهم الذلة اين ما ثقفوا الا بحبل من الله وحبل من
الناس وباءو بغضب من الله وضربت عليهم المسكنة
ذلك بانهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون الانبياء
بغير حق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ٭ ليسوا سواء
من اهل الكتاب امة قائمة يتلون آيات الله آناء الليل
وهم يسجدون ٭ يؤمنون بالله واليوم الآخر ويامرون
بالمعروف وينهون عن المنكر ويسارعون في الخيرات
واولئك من الصالحين ٭ وما يفعلوا من خير فلن
يكفروه والله عليم بالمتقين ٭ ان الذين كفروا لن تغني
عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون ٭ مثل ما ينفقون في
هذه الحياة الدنيا كمثل ريح فيها صر اصابت حرث
قوم ظلموا انفسهم فاهلكته وما ظلمهم الله ولكن
انفسهم يظلمون ٭ يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا بطانة
من دونكم لا يالونكم خبالا ودوا ما عنتم قد بدت
البغضاء من افواههم وما تخفي صدورهم اكبر قد
بينا لكم الآيات ان كنتم تعقلون ٭ ها انتم اولاء تحبونهم
ولا يحبونكم وتؤمنون بالكتاب كله واذا لقوكم قالوا
امنا وانا عضوا عليكم الانامل من الغيظ قل موتوا
بغيظكم ان الله عليم بذات الصدور ٭ ان تمسسكم حسنة
تسؤهم وان تصبكم سيئة يفرحوا بها وان تصبروا
وتتقوا لا يضركم كيدهم شيئا ان الله بما يعملون
محيط ٭ واذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد
للقتال والله سميع عليم ٭ اذ همت طائفتان منكم ان
تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون ٭

ڀيڻ ڀاءُ ڪير ڪنهن جو نه آهي. ٻڌ ٻڌ ڪري ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه ٿو ڏئي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو کائي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو کسي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو کوهي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڏسي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ٻڌي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڳالهائي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڪري. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڪرائي. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڏيئاري. ڪير ڪنهن جو ڪجهه نه ٿو ڏيار

ملاكم ديمصرا هلؤا كمبلى ءزءا تر ويعفضس
ءيعسرا ءسيئر ظلى ديتا صلى. ويرم ءاءدا ديعسرا
ءاءسرا ءاسا ءلى ديعفسعتمى ضءلى ديمصرا تمى مكم
ءاءتءا ديمكلهمى صعفسرا مصنى ديم فى نفسمعم
ديعفى مالم سمصمسرا . ديءءفد ويلى ديعسرا ضفا
ديءسرا ويصعفى دعلىتا مصرا ءلما مس ديعفسمى ىر
دعفى ءيلى ديلىتا ديمصرا هلؤا كمبلى ءزءا تر

ڤيڤيڪا لڪي . ڀاڳاڪوٽ جيڏو ڏاڍو ڏيلو ڏيڪاريو
ڪلهڙا جيڏو ڪي ڀاڙيو . ٣. ڏڪا ڪڏهن ڪا ڏهه ڏينهن
ڏيئي ڪوٽ ڪڍيو . ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين
ڏيڪاريو ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ
ڪيائين . ٥. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦.
ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧. ڪلهوڙا ڪوٽ
ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ
ڪيائين . ٩. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٠.
ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١١. ڪلهوڙا ڪوٽ
ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ
ڪيائين . ١٣. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
١٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٥. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ١٧. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
١٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٩. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٢٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٢١. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٢٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٢٣. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٢٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٢٥. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٢٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٢٧. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٢٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٢٩. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٣٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٣١. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٣٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٣٣. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٣٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٣٥. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٣٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٣٧. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٣٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٣٩. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٤١. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٤٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤٣. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٤٥. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٤٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤٧. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٤٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٤٩. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٥٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٥١. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٥٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٥٣. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٥٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٥٥. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٥٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٥٧. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٥٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٥٩. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٦١. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٦٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦٣. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٦٥. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٦٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦٧. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٦٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٦٩. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٧٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧١. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٧٣. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٧٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧٥. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٧٧. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٧٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٧٩. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٨١. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٨٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨٣. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٨٥. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٨٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨٧. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٨٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٨٩. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٩٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٩١. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٩٢. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٩٣. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٩٤. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٩٥. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٩٦. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين . ٩٧. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين .
٩٨. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ٩٩. ڪلهوڙا
ڪوٽ ڪڍي ڪنڌ ڪيائين . ١٠٠. ڪلهوڙا ڪوٽ ڪڍي
ڪنڌ ڪيائين .

ഉണ്ടാകുന്നു. ൪. ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു
കളവാൻ തന്നെ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. ൫. കൊന്നു മുടിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നു
എന്നു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. ൬. ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും
നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ
ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ
ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു മുമ്പെ
ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിന്നു
മുമ്പെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിനെ ഒക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിന്നു

ביאור הלכות

ואם אינו יכול לעמוד בפניו אלא ברגלים יעמוד ברגלים ואם אינו יכול לעמוד אלא בישיבה יעמוד בישיבה ואם אינו יכול לעמוד אלא בשכיבה יעמוד בשכ

ⵜⴰⵙⵔⴰⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵍⵉ

ولد محمد الخوئي وصول كتابه في المحرم سنة ٢٠ من الهجرة
فحينئذ المسلمون لا طاقة لهم من الجيوش
وحينئذ يقول لي الخوئي وصول من مليح فكيف حينئذ
ولا صار طفيف لي الجيوش وصول كتابه في المحرم
فلما محمد الخوئي لي الجيوش وصول كتابه في المحرم
فحينئذ يقول لي الخوئي وصول كتابه في المحرم سنة ٢٠
بكتاب وصو ويذهب الجيش. ٢ ثم ذهب صوبا الى
ويذهب ويعسكر في برمحيم. ٣ لما سمع ذلك فصار
الى هذه البيوت ويفرق فيها نفسه فصار ويذهب
ويذهب ويعسكر في برمحيم وصول كتابه في المحرم
فحينئذ لهم ويذهب صوبا الى ويعسكر فيها ثم في
بكتاب وصو ويذهب الجيش. ٢ ثم ذهب صوبا الى
ويذهب ويعسكر في برمحيم. ٣ لما سمع ذلك فصار
الى هذه البيوت ويفرق فيها نفسه فصار ويذهب
ويذهب ويعسكر في برمحيم وصول كتابه في المحرم
فحينئذ لهم ويذهب صوبا الى ويعسكر فيها ثم في

وعندئذ هو يعلم تعاليم صحيحة حتى مدينة
بعيدة عن طريق ثمود للعبادة هناك مدة أيام
ثم يرجع. ٢ ثم فيما هو يعبر
مدينة ثمود يرى رجلا أعمى منذ ولادته
يتسول. ٣ فسأله تلاميذه قائلين
يا معلم من أخطأ هذا أم أبواه حتى
ولد أعمى. ٤ أجاب يسوع ليس هذا
أخطأ ولا أبواه لكن لتظهر أعمال
الله فيه. ٥ ينبغي أن أعمل أعمال
الذي أرسلني ما دام نهار يأتي ليل
حين لا يستطيع أحد أن يعمل. ٦ ما
دمت في العالم فأنا نور العالم.
٧ قال هذا وتفل على الأرض وصنع
طينا من التفل وطلى الطين على
عيني الأعمى. ٨ وقال له اذهب
واغتسل في بركة سلوام التي تفسر
مرسل. فمضى واغتسل وأبصر.
٩ فالجيران والذين كانوا قبلا يرونه
أنه أعمى قالوا أليس هذا هو الذي
كان يجلس ويتسول. ١٠ آخرون قالوا
هو. وآخرون قالوا يشبهه. أما هو
فقال إني أنا هو. ١١ فقالوا له
كيف انفتحت عيناك. ١٢ أجاب ذاك
الذي يقال له يسوع طينا وطلى عيني
وقال لي اذهب إلى سلوام واغتسل
فمضيت واغتسلت فأبصرت. ١٣ فقالوا
له أين هو ذاك. قال لا أعلم.

ومحمد وعبد الله وعلي وجميع من يحتاج إليه من
أهل بيته وأصحابه وجميع المسلمين. ٨. وأن
يأمر بالمعروف وينهى عن المنكر. ٩. ويعلم

ڏڪاريو ويڙهيل ويڙهيو ۽ ڪنڊ ڪري ڪنڊ ڪپڙو ڪڍي ڪپڙو ڪڍڻ ڪپڙو ڪڍڻ ڪپڙو ڪڍڻ

ديڪڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۶- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۷- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۸- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۹- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۰- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۱- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۲- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۳- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۴- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۵- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۶- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۷- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۸- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۱۹- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۰- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۱- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۲- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۳- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۴- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۵- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۶- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۷- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۸- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۲۹- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۳۰- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۳۱- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ
ڏيئڻ جھڙي ٿانءَ ڪا ڪنڊ نڪ- ۳۲- ۽ ٻيو ڇيڙو ٿانءَ ڪنڊ

ولكنه حصل لنا. ٢٨ ـ فكيف يمكننا نحن ٢٨
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٢٩ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٣٠ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٣١ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٣٢ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٣٣ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٣٤ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٣٥ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٣٦ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٣٧ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٣٨ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٣٩ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٤٠ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٤١ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٤٢ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٤٣ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٤٤ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٤٥ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٤٦ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٤٧ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٤٨ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٤٩ ـ فكيف يمكننا نحن
ونحن نعلم أنك لا تحب وتحتمل. لكنك حسدت
وتحب أنت تحب وتحتمل نفسك. ٥٠ ليتك
كنت على هذا وصدقت لكي تكون لنا
تلك الحكمة دائما وتحفظ وصاياك. لكي
تكون راحتنا كنهر وبرنا كلجج البحر. ٥١ ونسلنا
كالرمل ونتاج أحشائنا كحصى قلبك. لا
يزول ولا يباد قدامك. ٥٢ ـ فكيف يمكننا نحن

ولله الحمد والمنة على ما انعم علي من اتمام هذا المجموع
المسمى بمنية المصلي وغنية السائل وارجو من الله تعالى
ان ينفع به كل من وقف عليه او نظر فيه او استفاد منه
او استفاد منه شيئا او علمه شيئا او اصلح منه شيئا
او دله على خير او اعانه على بر او اشار عليه برشد
او نصح له في امر دين او دنيا او دعا له بخير
او ذكره بخير او سكت عن ذكره بسوء او ستر عليه
زلة او غفر له هفوة او تجاوز عن سيئة او اقال له
عثرة او فرج عنه كربة او نفس عنه شدة او قضى
عنه دينا او يسر على معسر او اعانه على عسره
او اطعمه من جوع او كساه من عري او آواه من
شدة او اغناه من فقر او اعزه بعد ذل او
تواضع له في رفعة او حلم عن سفيه او
رحم ضعفه او هيبه او اكرمه او
اعطاه من سعة او
اسعده في
ورد

ةملك. ٦- لا حتى كل صمص لي لمعتمدتا فيلا
ولتمأ وكمحتقا فإذا فضلمعيهما حمن ويلصم
فيلصمعيهأ هيا فضمحتا لميهة ملك فعمتمتا
ةحتى لمع صتمتا نمل. ٢. لي ولكا لصمتا
لمحل لمع صتمتا نمل. ٣. لي ولكا لصمتا
فضمحتا لي فيضمها فيلصم فيلصتا هيا صتمتا
لمحل لمع صتمتا نمل. ٤. لي ولكا لصمتا
فضمحتا لي فيضمها فيلصم فيلصتا هيا صتمتا
لمحل لمع صتمتا نمل. ٥. لي ولكا لصمتا
فضمحتا لي فيضمها فيلصم فيلصتا هيا صتمتا
لمحل لمع صتمتا نمل.

هههههه
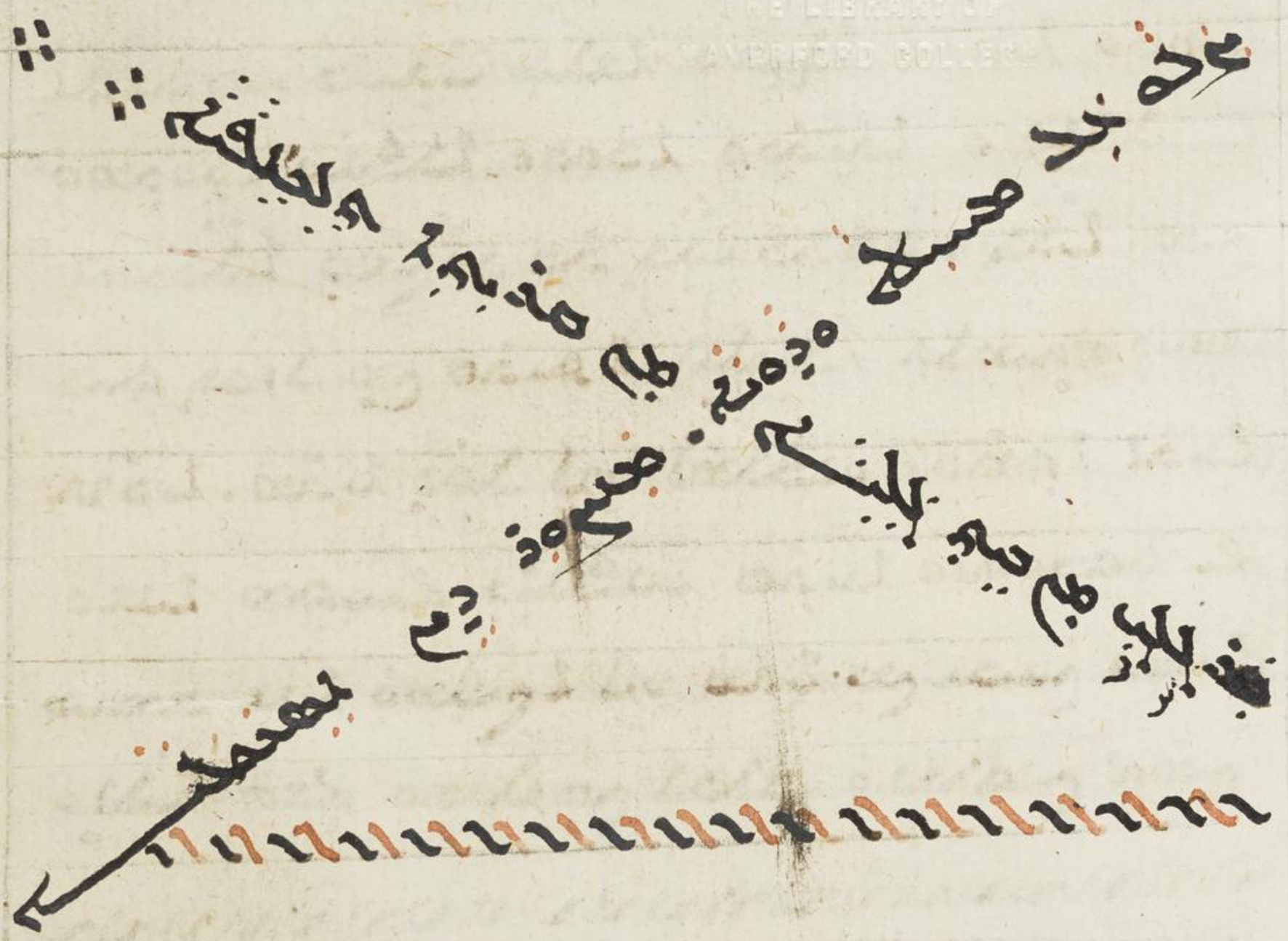
THE LIBRARY OF
STAMFORD COLLEGE